

ПРОЕКТ

вноситься народним депутатом України

Гетманцевим Д.О.

та іншими народними депутатами України

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення питань організації корпоративного управління в банках та інших питань функціонування банківської системи

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356 із наступними змінами):

1) перше речення частини другої статті 530 доповнити словами “крім випадків, установлених законом”;

2) частину першу статті 536 доповнити словами “або законом”.

2. Статтю 137 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56) після частини шостої доповнити новою частиною 6¹ такого змісту:

“6¹. Не допускається забезпечення позову шляхом накладення арешту на кошти банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках”.

3. Перше речення частини четвертої статті 150 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 40–41, 42, ст. 492) після слів “допомогу по безробіттю” доповнити словами “на кошти банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках”.

4. У Законі України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30 із наступними змінами):

1) частину другу статті 1 викласти в такій редакції:

“Метою цього Закону є правове забезпечення захисту законних інтересів вкладників і клієнтів банків, сталого розвитку і стабільності банківської системи, а також створення сприятливих умов для розвитку економіки України і належного конкурентного середовища на фінансовому ринку”;

2) у статті 2:

у частині першій:

а) у визначенні терміна “банк” слова “, відомості про яку внесені до Державного реєстру банків” виключити;

б) визначення терміна “банківська ліцензія” викласти в такій редакції:

“банківська ліцензія – запис у Державному реєстрі банків про право банку або філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності”;

в) у терміні “капітал банку” слова “капітал банку” замінити словами “капітал власний (далі – власний капітал)”;

г) термін “капітал регулятивний” виключити;

г) у терміні “ключовий учасник юридичної особи”:

абзац перший викласти в такій редакції:

“ключовий учасник юридичної особи, у тому числі ключовий учасник у структурі власності банку (далі – ключовий учасник юридичної особи/ключовий учасник у структурі власності банку) – будь-яка фізична особа, яка володіє часткою у статутному капіталі (акціями) такої юридичної особи, юридична особа, яка володіє часткою (пакетом акцій) у розмірі двох і більше відсотків у статутному капіталі такої юридичної особи, і при цьому”;

абзац третій викласти в такій редакції:

“2) якщо однакові за розміром частки (пакети акцій) у статутному капіталі юридичної особи належать більше ніж 20 учасникам – фізичним особам, ключовими учасниками вважаються всі фізичні особи, які володіють частками (пакетом акцій) у розмірі двох і більше відсотків у статутному капіталі такої юридичної особи”;

д) визначення терміна “державний реєстр банків” викласти в такій редакції:

“Державний реєстр банків – реєстр, що ведеться Національним банком України і містить визначені Національним банком України відомості про банки та їх відокремлені підрозділи, а також філії та представництва іноземних банків в Україні”;

е) визначення терміна “материнський банк” викласти в такій редакції:

“материнський банк – український банк, який не є дочірньою компанією іншого українського банку або банківської холдингової компанії та серед дочірніх та/або асоційованих компаній якого є банк та/або інша фінансова установа, та/або компанія, для якої надання фінансових послуг є переважним видом діяльності”;

є) визначення терміна “норматив достатності (адекватності) регулятивного капіталу банку” викласти в такій редакції:

“нормативи достатності капіталу – співвідношення основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу до сукупної експозиції під ризиком”;

ж) у визначенні терміна “реорганізація банку” слово “виділення” замінити словом “виділ”;

з) визначення терміна “учасники банківської групи” після слова “установи” доповнити словами “компанії, для яких надання фінансових послуг є переважним видом діяльності”;

и) частину доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

“видача банківської ліцензії – внесення Національним банком України до Державного реєстру банків запису про право банку або філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності”;

“відкликання банківської ліцензії – виключення Національним банком України з Державного реєстру банків запису про право банку або філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності”;

“достатність внутрішнього капіталу – величина капіталу, визначена банком/відповідальною особою банківської групи згідно з вимогами Національного банку України, достатня для покриття всіх суттєвих ризиків, притаманних банку/банківській групі, та дотримання встановлених Національним банком України вимог”;

“достатність внутрішньої ліквідності – обсяг ліквідності, визначений банком/відповідальною особою банківської групи згідно з вимогами Національного банку України, достатній для покриття всіх суттєвих ризиків, пов’язаних з ліквідністю, притаманних банку/банківській групі, та дотримання встановлених Національним банком України вимог”;

“комбінований буфер капіталу – сукупний розмір буферів капіталу: буферу консервації, контрциклічного буферу, буферу системної важливості, буферу системного ризику”;

“коефіцієнт левериджу – співвідношення капіталу 1 рівня до сукупних активів та позабалансових зобов’язань”;

“колективна придатність – наявність у членів ради банку, членів правління банку спільних/сукупних знань, навичок, професійного та управлінського досвіду в обсязі, необхідному (достатньому) для розуміння усіх аспектів діяльності банку, адекватної оцінки ризиків, на які банк може наражатися, прийняття виважених рішень, а також забезпечення ефективного управління та контролю за діяльністю банку в цілому з урахуванням покладених на такий орган законом, статутом банку та його внутрішніми документами функцій”;

“профіль ризику банку – оцінка рівня ризиків банку на певну дату до врахування заходів для мінімізації ризиків, а також з урахуванням таких заходів, у розрізі кожного з видів ризику та в агрегованому вигляді”;

частину другу після слів “споживач фінансових послуг” доповнити словами «, “фінансові послуги”, “фінансова установа”»;

3) у статті 7:

а) частину сьому доповнити новим пунктом 24 такого змісту:

“24) визначення порядку списання проблемних активів державного банку за рахунків сформованих резервів”;

б) частину десяту доповнити новим реченням такого змісту: “На наглядову раду та правління державного банку поширюються положення статті 37 цього Закону щодо колективної придатності та ефективного управління та контролю за діяльністю банку”;

в) частину дванадцяту після слова “вимогам” доповнити словами “цієї статті, а також вимогам”;

г) у частині тринадцятій:

у пункті 1 слова “цього державного банку (крім незалежного члена наглядової ради)” замінити словами “(крім незалежного члена наглядової ради) цього державного банку”;

пункт 3 доповнити словами “(крім як унаслідок обіймання посади незалежного члена його наглядової ради)”;

у пункті 5 слова “(крім члена ради банку, в якому державі належить більше 50 відсотків статутного капіталу)” виключити;

г) у частині чотирнадцятій:

у пункті 1 слова “цього державного банку (крім члена наглядової ради)” замінити словами “(крім члена наглядової ради) цього державного банку”;

у пункті 2 цифри “2–6” замінити цифрами “2, 4–6”;

частину доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

“4) є пов’язаною особою цього державного банку (крім як унаслідок обіймання посади члена його наглядової ради – представника держави)”;

д) частину двадцять першу доповнити новим реченням такого змісту: “Члени наглядової ради державного банку вступають на посаду після їх погодження Національним банком України відповідно до статті 42 цього Закону”;

е) у абзаці першому частини двадцять другої слово “шостою” замінити словом “сьомою”;

є) частину двадцять восьму доповнити новим реченням такого змісту: “Голова наглядової ради державного банку має заступника, який обирається наглядовою радою державного банку з числа її незалежних членів”;

ж) у пункті 4 частини тридцять третьої слова “вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації” замінити словами “кваліфікаційним вимогам”;

з) у частині тридцять восьмій:

третє речення замінити трьома новими реченнями такого змісту: “Комітет наглядової ради державного банку з питань призначень та винагород посадовим особам визначає кандидатів на заміщення посад голови та членів правління

державного банку за результатами конкурсного відбору, який проводиться в порядку, визначеному наглядовою радою державного банку. Конкурс на посаду голови або члена правління державного банку оголошується не менше ніж за три місяці до закінчення строку повноважень голови або члена правління державного банку. Строк повноважень голови та членів правління державного банку визначається статутом державного банку та не може перевищувати п'яти років із правом призначення на новий строк за результатами конкурсного відбору”;

в останньому реченні слова “вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Національного банку України щодо професійної придатності та ділової репутації” замінити словами “кваліфікаційним вимогам”;

и) статтю після частини тридцять восьмої доповнити новою частиною тридцять дев'ятою такого змісту:

“Національний банк України погоджує на посади голову та членів правління державного банку відповідно до статті 42 цього Закону. Голова правління державного банку вступає на посаду після його погодження Національним банком України”;

У зв'язку із цим частини тридцять дев'яту – сорок п'яту вважати відповідно частинами сороковою – сорок шостою;

4) статтю 9 викласти в такій редакції:

“Стаття 9. Банківський нагляд на консолідованій основі

Банківський нагляд на консолідованій основі – це нагляд, що здійснюється Національним банком України за банківською групою з метою забезпечення стабільності банківської системи та обмеження ризиків, на які наражається банк унаслідок участі в банківській групі, шляхом регулювання, моніторингу та контролю ризиків банківської групи у визначеному Національним банком України порядку.

Національний банк України з метою здійснення нагляду на консолідованій основі має право визначати в межах банківської групи підгрупи, що складаються принаймні з двох учасників банківської групи, та здійснювати за ними нагляд на субконсолідованій основі.

Критерії визначення таких підгруп встановлюються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Банківська група, підгрупи банківської групи учасники банківської групи зобов'язані дотримуватися вимог, установлених Національним банком України відповідно до цього Закону.

Національний банк України має право визначати умови, за яких на учасника банківської групи, підгрупи не поширюються вимоги, установлені Національним банком України відповідно до цього Закону, у тому числі щодо врахування звітності учасників банківської групи під час складання консолідованої/субконсолідованої звітності, ураховуючи, зокрема розмір активів учасників банківської групи, частку їх активів у консолідованих активах

банківської групи, характер їх діяльності та взаємовідносин з іншими учасниками банківської групи.

Національний банк України має право встановлювати вимоги до банківської групи та/або підгруп банківської групи на консолідованій та субконсолідованій основі щодо: 1) організації ефективної системи корпоративного управління;

2) організації комплексної, адекватної та ефективної системи внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит;

3) наявності облікових процедур, інформаційних систем, необхідних для забезпечення виконання вимог на консолідованій основі;

4) складання та порядку подання консолідованої та субконсолідованої звітності;

5) достатності капіталу:

мінімальних вимог щодо достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу;

підвищених вимог щодо достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу, встановлених згідно з частиною двадцять п'ятою цієї статті;

комбінованого буферу капіталу;

рівня достатності внутрішнього капіталу;

б) достатності ліквідності:

мінімальних значень нормативів ліквідності;

підвищених значень нормативів ліквідності, встановлених згідно з частиною двадцять п'ятою цієї статті;

рівня достатності внутрішньої ліквідності;

7) економічних нормативів кредитного ризику, інвестування;

8) лімітів та обмежень стосовно певних видів діяльності, у тому числі щодо діяльності на території інших держав;

9) порядку подання необхідної звітності та інформації;

10) розроблення планів підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, безперервної діяльності, фінансування в кризових ситуаціях, відновлення діяльності.

Національний банк України визначає для банківської групи та/або підгруп банківської групи:

1) порядок розрахунку регулятивного капіталу;

2) порядок розрахунку достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу та рівня їх достатності;

3) вимоги щодо оцінки достатності внутрішнього капіталу та внутрішньої ліквідності;

4) вимоги щодо формування та порядку розрахунку буферів капіталу/комбінованого буферу капіталу, значення буферів капіталу.

Національний банк України має право встановлювати для банківської групи та/або підгруп банківської групи коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Юридична або фізична особа, яка має намір стати контролером банківської групи, через визначену нею уповноважену особу зобов'язана повідомити про це Національний банк України та надати Національному банку України відомості про таку банківську групу, у тому числі структуру власності банківської групи та види діяльності її учасників, у порядку, встановленому Національним банком України.

Національний банк України у визначеному ним порядку має право ідентифікувати банківську групу, яка не була ідентифікована контролером банківської групи, або яка була ідентифікована ним не в повному складі, та прийняти рішення про визнання банківської групи або визнання зміни структури власності банківської групи.

Національний банк України має право вимагати від контролера банку, банківської групи, учасників банківської групи, інших юридичних та фізичних осіб надання інформації та копій документів, необхідних Національному банку України для ідентифікації банківської групи. Контролер банку, банківської групи, учасники банківської групи, інші юридичні та фізичні особи зобов'язані надати Національному банку України на його письмову вимогу та в установлені ним строки відповідну інформацію та копії документів.

Небанківські фінансові установи, які є учасниками банківської групи, підлягають нагляду з боку Національного банку України в межах нагляду на консолідованій та субконсолідованій основі відповідно до цього Закону.

Керівник банківської холдингової компанії, його заступники, члени виконавчого органу та наглядової ради, головний бухгалтер, його заступник повинні відповідати вимогам до керівників банків, установленим цим Законом.

Банківська група зобов'язана визначити серед учасників банківської групи відповідальну особу банківської групи – банк, який спроможний забезпечити виконання вимог, установлених Національним банком України до банківської групи, та погодити її з Національним банком України. У банківській групі, до складу якої входить материнський банк, відповідальною особою є цей материнський банк.

Погодження Національним банком України відповідальної особи банківської групи здійснюється в порядку, визначеному Національним банком України.

До погодження Національним банком України відповідальної особи банківської групи або в разі, якщо за висновком Національного банку України

відповідальна особа, визначена банківською групою, не спроможна забезпечити виконання функцій відповідальної особи, відповідальною особою є банк – учасник групи з найбільшим значенням активів за останній звітний період (квартал).

Учасник банківської групи не пізніше 10 календарних днів після зміни своєї структури власності та видів діяльності зобов'язаний повідомити про це відповідальну особу банківської групи.

Відповідальна особа банківської групи зобов'язана повідомити Національний банк України про зміни щодо структури власності банківської групи та видів діяльності її учасників не пізніше 30 календарних днів після настання таких змін.

Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи інформацію, яка є необхідною для здійснення банківського нагляду на консолідованій основі, щодо учасників банківської групи. Відповідальна особа банківської групи зобов'язана надавати Національному банку України на його вимогу та в установлені ним строки відповідну інформацію.

Відповідальна особа банківської групи зобов'язана забезпечити дотримання банківською групою та підгрупами банківської групи вимог, установлених Національним банком України відповідно до цього Закону.

Відповідальна особа банківської групи складає консолідовану/ субконсолідовану звітність на основі звітності учасників банківської групи/підгруп банківської групи в порядку, визначеному Національним банком України.

Учасники банківської групи зобов'язані подавати відповідальній особі банківської групи звіти, інформацію та документи, необхідні для підготовки консолідованих звітів, та забезпечувати виконання вимог щодо нагляду на консолідованій основі.

Загальна сума прямої та/або опосередкованої участі учасників банківської групи в статутному капіталі юридичної особи, що не є фінансовою установою, не повинна перевищувати 15 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Загальна сума прямої та/або опосередкованої участі учасників банківської групи в статутному капіталі всіх юридичних осіб, які не є фінансовими установами, не повинна перевищувати 60 відсотків регулятивного капіталу банківської групи.

Національний банк України за результатами оцінки банківської групи, проведеної ним під час нагляду на консолідованій основі в порядку та спосіб, визначені Національним банком України, має право:

встановлювати підвищені вимоги щодо достатності капіталу та значення економічних нормативів;

вимагати від відповідальної особи банківської групи, її керівників, контролера банківської групи вжиття заходів, спрямованих на усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно-правових актів Національного банку України, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків банківської групи та/або підгруп банківської групи, поліпшення якості корпоративного управління, у тому числі систем внутрішнього контролю та управління ризиками.

Національний банк України здійснює контроль за операціями між учасниками банківської групи, а також за операціями між учасниками банківської групи та пов'язаними з ними особами.

Кожний учасник банківської групи зобов'язаний забезпечити проведення щорічної аудиторської перевірки річної фінансової звітності суб'єктом аудиторської діяльності. Відповідальна особа банківської групи зобов'язана забезпечити проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи аудиторською фірмою та подати результати такої перевірки до Національного банку України в установленому ним порядку.

Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи розширення предмета аудиторської перевірки в порядку та обсягах, визначених нормативно – правовими актами Національного банку України.

Відповідальна особа банківської групи має право укладати договори на проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи з тією самою аудиторською фірмою не більше ніж сім років поспіль.

Аудитор (аудиторська фірма), який (що) здійснює аудиторську перевірку річної фінансової звітності учасника банківської групи, річної консолідованої фінансової звітності банківської групи та/або надає інші аудиторські послуги, зобов'язаний (зобов'язана) письмово повідомити Національний банк України про виявлені під час проведення аудиторської перевірки та/або надання інших аудиторських послуг порушення банківського законодавства, а також про будь-які події чи факти, які можуть суттєво загрожувати безпеці та надійності учасника групи або всієї банківської групи, сумніви щодо їх можливості продовжувати діяльність на безперервній основі не пізніше наступного дня після їх виявлення.

Аудитор (аудиторська фірма) на вимогу Національного банку України зобов'язаний (зобов'язана) подати Національному банку України робочі документи з питань аудиту річної фінансової звітності учасника банківської групи, річної консолідованої фінансової звітності банківської групи”;

5) у частині другій статті 14 слова “Власники істотної участі” замінити словами “Засновники банку та власники істотної участі”;

6) у статті 15:

а) перше речення частини першої викласти в такій редакції:

“Банк має повне найменування українською та іноземною(ими) мовою(ами), а також може мати скорочене найменування українською та іноземною(ими) мовою(ами)”;

б) у частині другій слово “має” замінити словами “може мати”, а слово “офіційним” виключити;

7) у статті 16:

а) частину першу викласти в такій редакції:

“Статут банку повинен відповідати вимогам Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, Закону України “Про акціонерні товариства”, цього Закону та інших законів України”;

б) у частині другій:

у пункті 1 слова “(повне та скорочене)” замінити словами “, у тому числі скорочене (за наявності)”;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) розмір, порядок формування та зміни розміру статутного капіталу банку, види акцій банку, їх номінальну вартість та загальну кількість”;

у пункті 8 слова “та доповнень” виключити;

у пункті 12 слова “органи внутрішнього аудиту” замінити словами “внутрішній аудит”;

в) статтю після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“Банк має право подати проект статуту банку до Національного банку України для отримання висновку щодо відповідності проекту статуту вимогам законодавства України. Національний банк України розглядає проект статуту банку в порядку та в строки, що визначені нормативно-правовими актами Національного банку України”.

У зв’язку із цим частини третю – восьму вважати відповідно частинами четвертою – дев’ятою;

г) частину п’яту після слова “подає” доповнити словами “до Національного банку України”;

8) після статті 16 слова та цифру “Глава 3 ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ТА ЛІЦЕНЗУВАННЯ БАНКІВ” виключити;

9) у статті 17:

а) у назві статті слово “Державна” замінити словами “Створення та державна”;

б) частини першу та другу викласти в такій редакції:

“Юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність, створюється у порядку, визначеному законодавством України, з урахуванням особливостей, установлених цим Законом.

Документи юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, можуть подаватися для проведення її державної реєстрації виключно після погодження Національним банком України статуту цієї юридичної особи”;

в) у частині третій:

абзац перший після слова “засновником” доповнити словом “(засновниками)”;

у пункті 4:

в абзаці першому слова “дають змогу зробити висновок про” замінити словом “доводять”;

в абзаці другому слова “ділову репутацію” замінити словами “відповідність ділової репутації”, а також доповнити словами “, установленим Національним банком України вимогам”;

абзац третій викласти в такій редакції:

“відповідність фінансового стану засновника – юридичної особи, майнового стану засновника – фізичної особи, а також фінансового/майнового стану всіх осіб, які здійснюватимуть опосередковане володіння істотною участю в особі, яка має намір здійснювати банківську діяльність, установленим Національним банком України вимогам”;

абзац четвертий після слова “засновника” доповнити словом “(засновників)”;

пункт 10 після слова “висновок” доповнити словами “та/або дозвіл”, а після слів “Антимонопольного комітету України” доповнити словами “на концентрацію”;

г) у частині четвертій:

перше речення після слова “засновником” доповнити словом “(засновниками)”, слова та цифри “дев’ятою статті 34” замінити словами та цифрами “другою статті 34¹”, а слова та цифри “одинадцятю статті 34” замінити словами та цифрами “третьою статті 34¹”;

друге речення виключити;

г) статтю після частини четвертої доповнити новою частиною п’ятою такого змісту:

“Особа, уповноважена засновником (засновниками) юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, зобов’язана подати Національному банку України для погодження набуття істотної участі в цій юридичній особі, встановлений частинами першою – третьою статті 34¹ цього Закону пакет документів щодо засновників – власників істотної участі в банку та щодо осіб,

які мають намір опосередковано володіти істотною участю в такій юридичній особі”;

У зв’язку із цим частини п’яту – десяту вважати відповідно частинами шостою – одинадцятою;

д) друге речення частини шостої замінити двома реченнями такого змісту: “Національний банк України одночасно із розглядом питання про погодження статуту розглядає питання про погодження або заборону набуття істотної участі в юридичній особі, яка має намір здійснювати банківську діяльність, відповідно до статей 34, 34¹ цього Закону. Погодження набуття істотної участі в юридичній особі, яка має намір здійснювати банківську діяльність, є умовою для погодження Національним банком України статуту цієї особи”;

е) після частини шостої доповнити новою частиною сьомою такого змісту:

“Національний банк має право вимагати, а засновник (засновники) юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, а також особи, які набудуть істотної участі в цій юридичній особі після її державної реєстрації, інші особи зобов’язані надати додаткову інформацію, документи та пояснення, необхідні для уточнення/перевірки наданих відповідно до вимог цієї статті документів/інформації, та/або для підтвердження виконання встановлених законодавством України вимог”;

У зв’язку із цим частини сьому – одинадцяту вважати відповідно частинами восьмою – дванадцятою;

є) статтю після частини восьмої доповнити новою частиною дев’ятою такого змісту:

“Засновник (засновники) юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, а також особи, які набудуть істотної участі в цій юридичній особі після її державної реєстрації, зобов’язані довести Національному банку України відповідність свого фінансового/майнового стану та ділової репутації встановленим законодавством України вимогам”;

У зв’язку із цим частини дев’яту – дванадцяту вважати відповідно частинами десятою – тринадцятою;

ж) частину десяту викласти в такій редакції:

“Засновнику (засновникам) юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, забороняється відчужувати та обтяжувати зобов’язаннями належні йому (їм) акції (паї) такої юридичної особи, а власникам опосередкованої істотної участі в цій юридичній особі забороняється відчужувати належну їм участь у ній, до видачі цій юридичній особі банківської ліцензії. Правочин, вчинений із порушенням цієї заборони, є нікчемним. Національний банк України інформує юридичну особу, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розміщує відповідну інформацію на сторінках офіційного Інтернет–представництва Національного

банку України, не пізніше наступного робочого дня після дня, у який йому стало відомо про його вчинення”;

з) частину одинадцятую виключити;

У зв'язку із цим частини дванадцятую – тринадцятую вважати відповідно частинами одинадцятую – дванадцятую;

и) у частинах одинадцятій та дванадцятій слово “отримання” виключити;

10) у частині першій статті 18:

а) пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) документи не відповідають вимогам та/або містять інформацію/відомості, що свідчать про порушення законів України чи нормативно-правових актів Національного банку України”;

б) у пункті 4 слова “та всіх осіб, через яких” замінити словами “, та/або хоча б однієї особи, через яку”;

в) пункти 5 та 6 викласти в такій редакції:

“5) фінансовий стан засновника – юридичної особи та/або майновий стан засновника – фізичної особи, та/або фінансовий/майновий стан хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку, не відповідають вимогам, установленим Національним банком України;

б) засновник не мав власних коштів для здійснення заявленого внеску до статутного капіталу та/або джерела походження таких коштів є непідтвердженими”;

г) у пункті 7 слово “засновника” замінити словом “особи”;

г) пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) сплачений статутний капітал юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, не відповідає вимогам щодо мінімального розміру статутного капіталу, встановленим статтею 31 цього Закону”;

д) частину доповнити новим пунктом 9 такого змісту:

“9) хоча б одній особі, яка набуде істотної участі в юридичній особі, яка має намір здійснювати банківську діяльність, після її державної реєстрації, заборонено набуття істотної участі відповідно до статей 34, 34¹ цього Закону”;

11) у статті 19:

а) у частині другій:

пункт 2 виключити;

у пункті 4 слова “, ревізійної комісії” виключити;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) відомості та документи, визначені Національним банком України, що доводять:

наявність як мінімум трьох осіб, призначених членами правління, у тому числі голови правління;

відповідність керівників банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, головної посадової особи банку, відповідальної за управління ризиками – головного ризик – менеджера, головної посадової особи банку, відповідальної за здійснення контролю за дотриманням норм (комплаєнс) – головного комплаєнс – менеджера кваліфікаційним вимогам;

відповідність наглядової ради та правління банку вимогам щодо колективної придатності, установленим Національним банком України;

наявність банківського обладнання, комп’ютерної техніки, інформаційних систем та інших інформаційних ресурсів, необхідних для досягнення цілей банку, приміщень, що відповідають вимогам, установленим Національним банком України, організаційної структури та відповідних спеціалістів, необхідних для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг, а також забезпечення здійснення внутрішнього контролю, у тому числі управління ризиками”;

у пункті 7 слово “бізнес–план” замінити словами “стратегію банку та бізнес–план”, а слово “складений” замінити словом “складені”;

б) статтю після частини третьої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

“Національний банк України має право вимагати, а засновник (засновники) юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, власники істотної участі в ній, інші особи зобов’язані надати додаткову інформацію, документи та пояснення, що є необхідними для уточнення/перевірки наданих відповідно до вимог цієї статті документів/інформації, та/або для підтвердження виконання встановлених законодавством України вимог.

Юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність, зобов’язана повідомляти Національний банк України в установленому ним порядку про будь–які суттєві зміни в інформації та/або документах, поданих нею до Національного банку України з метою отримання банківської ліцензії.

Юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність зобов’язана забезпечити особам з інвалідністю та маломобільним групам населення доступність банківських та інших фінансових послуг, у тому числі доступ до приміщень, у яких здійснюється обслуговування клієнтів банку”.

У зв’язку із цим частини четверту – сьому вважати відповідно частинами сьомою – десятою;

в) у частині сьомій:

у першому реченні слово “двох” замінити словом “трьох”;

друге речення виключити;

г) частину восьму викласти в такій редакції:

“Національний банк України протягом трьох робочих днів із дня прийняття рішення про видачу банківської ліцензії:

вносить відповідний запис до Державного реєстру банків;

надає банку витяг з Державного реєстру банків про видачу банківської ліцензії”;

г) частину дев'яту замінити двома частинами такого змісту:

“Юридична особа набуває статусу банку і право на здійснення банківської діяльності після видачі їй банківської ліцензії.

Національний банк України розміщує інформацію про видані банківські ліцензії на сторінці офіційного Інтернет–представництва Національного банку України у визначеному ним порядку”.

У зв'язку із цим частину десяту вважати частиною одинадцятою;

д) частину одинадцяту викласти в такій редакції:

“Керівники банку, головний ризик – менеджер, головний комплаєнс – менеджер, керівник підрозділу внутрішнього аудиту та особи, які мають істотну участь у банку, зобов'язані протягом усього часу, упродовж якого вони зберігають свій статус або мають істотну участь у банку, відповідати вимогам цього Закону, інших законів України та нормативно–правових актів Національного банку України”;

12) у статті 19¹:

а) у частині першій:

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) хоча б один із керівників юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, та/або її головний ризик – менеджер, та/або її головний комплаєнс – менеджер, та/або керівник її підрозділу внутрішнього аудиту не відповідають кваліфікаційним вимогам”;

частину після пункту 5 доповнити новим пунктом 5¹ такого змісту:

“5¹) організація корпоративного управління, у тому числі внутрішнього контролю, управління ризиками, юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, не відповідають обсягам та складності видів діяльності, які ця особа має намір здійснювати як банк згідно зі стратегією та/або бізнес – планом”;

пункти 6 та 7 викласти в такій редакції:

“6) не призначені як мінімум три члени правління, у тому числі голова правління;

7) відсутні банківське обладнання, комп'ютерна техніка, інформаційні системи та інші інформаційні ресурси, необхідні для досягнення цілей банку, приміщення, що відповідають вимогам, установленим Національним банком України”;

доповнити пунктами 8 – 10 такого змісту:

“8) відсутні організаційна структура та/або спеціалісти, необхідні для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг, а також забезпечення здійснення внутрішнього контролю та управління ризиками;

9) структура управління, у тому числі організаційна, та здійснення операційної діяльності юридичної особи, яка має намір здійснювати банківську діяльність, або банківської групи, до складу якої вона увійде, може перешкоджати ефективному здійсненню нагляду Національним банком України;

10) стратегія банку, бізнес–план, фінансові показники, зокрема рівень достатності капіталу не обґрунтовані та/або не реалістичні (зокрема, складені на підставі нереалістичних даних і включають припущення та можливі прогнози, які неможливо підтвердити розрахунками), та/або свідчать про те, що юридична особа, яка має намір здійснювати банківську діяльність, не зможе здійснювати свою діяльність у відповідності до вимог законодавства України”;

б) у частині другій слова “засновниками вимог частини сьомої” замінити словами “засновником (засновниками) та/або власниками істотної участі вимог частини десятої”;

13) у статті 23:

а) частину першу викласти в такій редакції:

“Банк має право відкривати відокремлені підрозділи (філії, відділення, представництва тощо) на території України”;

б) після частини першої доповнити новою частиною другою такого змісту:

“Банк зобов’язаний забезпечити відповідність діяльності відокремленого підрозділу вимогам законів України та нормативно–правових актів Національного банку України”.

У зв’язку із цим частини другу – дев’яту вважати відповідно частинами третьою – десятою;

в) частину третю доповнити словами “та про зміни в діяльності відокремленого підрозділу банку”;

г) у частині четвертій після слів “підрозділи банку” доповнити словами “та про зміни в їх діяльності”, а слово “письмового” виключити;

г) частину шосту викласти в такій редакції:

“Вимоги до повідомлення банку про відкриття відокремленого підрозділу та про зміни в діяльності відокремленого підрозділу, порядок включення відомостей про відокремлені підрозділи банку та зміни в їх діяльності до Державного реєстру банків визначаються нормативно–правовими актами Національного банку України”;

д) частини восьму – десяту виключити;

14) у статті 24:

а) пункти 2 і 3 частини другої викласти в такій редакції:

“2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації, в цілому відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідованій основі;

3) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави, та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень стосовно такої філії іноземного банку”;

б) частину четверту викласти в такій редакції:

“Акредитація філії іноземного банку здійснюється шляхом внесення до Державного реєстру банків запису про право філії іноземного банку на здійснення банківської діяльності”;

в) пункт 5 частини шостої викласти в такій редакції:

“5) відомості, що доводять відповідність керівника і головного бухгалтера філії іноземного банку, її головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника її підрозділу внутрішнього аудиту вимогам щодо професійної придатності та ділової репутації, встановленим Національним банком України”;

г) частину восьму викласти в такій редакції:

“Національний банк України має право відмовити в акредитації філії іноземного банку з таких підстав:

1) подано неповний пакет документів та/або подані документи не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно–правових актів Національного банку України та/або містять недостовірну інформацію;

2) банківське обладнання, комп’ютерна техніка, програмне забезпечення, приміщення філії не відповідають встановленим Національним банком України вимогам;

3) відсутні організаційна структура та/або спеціалісти, необхідні для забезпечення надання банківських та інших фінансових послуг відповідно до встановлених Національним банком України вимог;

4) кандидатури керівника та/або головного бухгалтера філії, та/або головного ризик – менеджера та/або головного комплаєнс – менеджера та/або керівника її підрозділу внутрішнього аудиту, не відповідають вимогам цього Закону та/або нормативно–правових актів Національного банку України щодо професійної придатності та ділової репутації;

5) структура управління, у тому числі організаційна, та здійснення операційної діяльності іноземного банку та/або банківської групи, до складу якої

він входить, може мати негативні наслідки для клієнтів філії, та/або, може перешкоджати ефективному здійсненню нагляду Національним банком України;

б) ділова репутація та/або фінансовий стан іноземного банку та/або ділова репутація та/або фінансовий/майновий стан власників істотної участі у ньому не відповідають вимогам, установленим Національним банком України;

7) структура власності іноземного банку не відповідає вимогам щодо прозорості, установленим Національним банком України;

8) законодавство держави, в якій зареєстровано іноземний банк, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, містить положення, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави, та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень стосовно такої філії іноземного банку;

9) банківський нагляд у державі, в якій зареєстровано іноземний банк, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації, не відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду”;

15) частину третю статті 25 викласти в такій редакції:

“Національний банк України має право відмовити банку в наданні дозволу на створення дочірнього банку, філії чи представництва банку на території іншої держави:

1) у разі невиконання банком вимог нормативно–правових актів Національного банку України, установлених для створення дочірніх банків, філій чи представництв банків на території України;

2) якщо банківський нагляд у цій державі, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації не відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду;

3) якщо законодавство у цій державі за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, містить положення, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави, та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень стосовно філії, представництва чи дочірнього банку”;

16) у частині другій статті 26 слово “виділення” замінити словом “виділу”;

17) у статті 27:

а) у частині другій слова “про господарські товариства” виключити;

б) у частині п'ятій слова “вимогам щодо економічних нормативів їх діяльності, порядку реєстрації банків і ліцензування їх діяльності” замінити словами “визначеним цим Законом та нормативно–правовими актами

Національного банку України вимогам щодо економічних нормативів їх діяльності, управління банком, а також вимогам, яким має відповідати юридична особа для отримання банківської ліцензії”;

18) пункт 6 частини першої статті 28 після слова “склад” доповнити словами “наглядової ради та”, а після слова “правління” доповнити словом “банку”;

19) статтю 30 викласти в такій редакції:

“Стаття 30. Структура регулятивного капіталу банку

Регулятивний капітал банку є сумою:

1) капіталу 1 рівня, який складається з основного капіталу 1 рівня та додаткового капіталу 1 рівня, складовою якого є, зокрема інструмент з умовами списання/конверсії;

2) капіталу 2 рівня.

Національний банк України визначає:

1) порядок розрахунку основного капіталу 1 рівня, додаткового капіталу 1 рівня, капіталу 2 рівня, їх складові та вирахування;

2) вимоги до складових основного капіталу 1 рівня, додаткового капіталу 1 рівня, капіталу 2 рівня, у тому числі до джерел їх формування;

3) вимоги щодо мінімального розміру регулятивного капіталу.

Інструмент з умовами списання/конверсії є капітальним інструментом банку, зобов’язання за яким є безстроковими, та, у разі настання події, визначеної у договорі/проспекті емісії, припиняються (повністю чи частково) шляхом списання або обміну на прості акції додаткової емісії банку. Зобов’язання щодо сплати процентів/доходу за інструментом з умовами списання/конверсії припиняються відповідно до умов, визначених у договорі/проспекті емісії. Інструмент з умовами списання/конверсії включається до додаткового капіталу 1 рівня за умови відповідності вимогам Національного банку України, погашення інструменту здійснюється за умови отримання дозволу Національного банку України”;

20) у статті 32:

а) у частині другій:

у першому реченні слово “капіталізація” замінити словами “збільшення статутного капіталу”, а слово “шляхом” замінити словами “за рахунок”;

частину доповнити реченням такого змісту “Наявність збитків у банку не є перешкодою для збільшення статутного капіталу банку”;

б) частину третю доповнити словами “, а також за рахунок коштів, використання яких для формування статутного капіталу заборонено законом”;

в) у частині четвертій слово “отримання” замінити словами “видачі їй”, слова “та внесення відомостей про неї до Державного реєстру банків”

виключити, а слово “засновниками” замінити словами “засновником (засновниками)”;

21) у статті 33:

а) частини другу – п’яту викласти в такій редакції:

“Банк не має права придбавати власні акції (паї), якщо це може призвести до порушення банком вимог щодо достатності капіталу, передбачених частиною першою статті 35 цього Закону.

Банк, який має намір придбати власні акції (паї) у розмірі менше 3 відсотків статутного капіталу, зобов’язаний письмово повідомити Національний банк України про свої наміри за 15 календарних днів до вчинення правочинів.

Національний банк України має право заборонити банку купівлю власних акцій (паїв) у разі, якщо це може призвести до погіршення фінансового стану банку.

Банк має право придбати власні акції (паї) у розмірі, що дорівнює або перевищує 3 відсотка статутного капіталу, з урахуванням розміру власних акцій (паїв), що знаходяться у володінні банку, за умови погодження Національним банком України такого придбання згідно з установленими ним вимогами та порядком”;

б) після частини п’ятої доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“Правочин з придбання власних акцій (паїв), вчинений банком без погодження Національного банку України або всупереч його забороні, є нікчемним. Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет–представництва Національного банку України, не пізніше наступного робочого дня як йому стало відомо про його вчинення”;

У зв’язку із цим частину шосту вважати частиною сьомою;

22) статтю 34 викласти в такій редакції:

“Стаття 34. Істотна участь та структура власності

Особа, яка має намір набути істотну участь у банку або збільшити її таким чином, що така особа буде прямо та/або опосередковано, самотійно чи спільно з іншими особами володіти 10, 25, 50 та 75 і більше відсотками статутного капіталу банку чи правом голосу за акціями (паями) у статутному капіталі банку та/або незалежно від формального володіння справляти значний вплив на управління або діяльність банку зобов’язана повідомити про свої наміри цей банк і Національний банк України з одночасним поданням Національному банку України повного пакета документів, визначених цим Законом і нормативно–правовими актами Національного банку України, для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку.

Набуття або збільшення істотної участі в банку без погодження Національного банку України не допускається, крім випадків, визначених нормативно-правовими актами Національного банку України, у яких допускається наступне погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі в банку.

У визначених Національним банком України випадках особа зобов'язана звернутися до Національного банку України за погодженням набутої або збільшеної істотної участі в банку після її фактичного набуття або збільшення у строки та в порядку, що встановлені Національним банком України. Національний банк України, до прийняття відповідного рішення, має право тимчасово заборонити використання такої особи права голосу щодо відповідних акцій (паїв) банку у визначеному статтею 73 цього Закону порядку.

Особа, яка має намір передати істотну участь у банку будь-якій іншій особі або зменшити таку участь настільки, що її частка у статутному капіталі банку або право голосу виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, або передати контроль над банком іншій особі, зобов'язана повідомити про це банк та Національний банк України в установленому ним порядку.

Національний банк України має право заборонити власнику істотної участі в банку на строк до шести місяців відчужувати акції (паї) банку, що йому належать, та/або частку у статутному капіталі (пакет акцій) юридичної особи, через яку така особа володіє істотною участю в банку, у разі, якщо до банку застосовано захід впливу у вигляді віднесення банку до категорії проблемного або обмеження, зупинення чи припинення здійснення окремих видів здійснюваних банком операцій, у тому числі, операцій із пов'язаними з банком особами, та/або якщо в Національного банку України є підстави вважати, що вчинення такого правочину може створити суттєві загрози належному управлінню банком, інтересам вкладників та інших кредиторів банку та/або негативно вплинути на його фінансовий стан.

Структура власності банку повинна відповідати вимогам Національного банку України щодо прозорості. Банк зобов'язаний щорічно подавати до Національного банку України відомості про свою структуру власності, а також повідомляти Національний банк України про всі зміни структури власності банку в порядку та строки, установлені Національним банком України. Власники істотної участі в банку та ключові учасники у структурі власності банку зобов'язані протягом 10 робочих днів з дня настання відповідних змін надавати банку інформацію та документи, необхідні для формування відомостей про структуру власності банку.

Банк зобов'язаний повідомити Національний банк України про факти набуття або збільшення істотної участі в цьому банку, а також про факти зменшення істотної участі особи в цьому банку настільки, що розмір участі такої особи у цьому банку виявиться нижче рівнів, визначених частиною першою цієї статті, протягом трьох робочих днів з дня, як йому стало про це відомо.

Банк зобов'язаний оприлюднювати інформацію про структуру своєї власності та всі зміни до неї в обсязі та порядку, що визначаються Національним банком України.

Власник істотної участі в банку зобов'язаний повідомляти Національний банк України про всі зміни в інформації, яку він надає згідно із цим Законом, в обсязі та порядку, що встановлюються Національним банком України.

Національний банк України має право визначати наявність значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, у тому числі банку, та визнавати особу власником істотної участі в банку у визначеному ним порядку. Ознаки наявності значного чи вирішального впливу на управління або діяльність юридичної особи, в тому числі банку, визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України, в разі невідповідності ділової репутації та/або фінансового/майнового стану власника істотної участі в банку вимогам цього Закону або нормативно-правових актів Національного банку України, та/або якщо в Національного банку України є підстави вважати, що володіння такою особою істотною участю в банку може створити суттєві загрози належному управлінню банком, інтересам вкладників та інших кредиторів банку та/або негативно вплинути на його фінансовий стан, має право тимчасово заборонити такому власнику істотної участі використання права голосу. Національний банк України розміщує відповідне рішення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня з дня його прийняття.

Набуття істотної участі в банку не повинно здійснюватися за рахунок непідтверджених джерел, а також за рахунок коштів або майна, використання яких для формування статутного капіталу заборонено законом”;

23) доповнити статтями 34¹ та 34² такого змісту:

“Стаття 34¹. Порядок погодження набуття або збільшення істотної участі в банку

Особа, яка має намір набути істотну участь у банку або збільшити її з перевищенням граничних значень, визначених частиною першою статті 34 цього Закону (далі – заявник), подає до Національного банку України:

- 1) повідомлення про намір набуття або збільшення істотної участі в банку;
- 2) документи та відомості, визначені Національним банком України, необхідні для ідентифікації:

заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку;

усіх юридичних осіб, у яких заявник та особи, які здійснюватимуть володіння істотною участю в банку, є власниками істотної участі та/або керівниками;

асоційованих осіб кожної фізичної особи, яка володітиме істотною участю в банку;

3) документи та відомості, визначені Національним банком України, для оцінки відповідності ділової репутації заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку, установленим Національним банком України вимогам;

4) документи, визначені Національним банком України, що підтверджують відповідність фінансового/майнового стану заявника та всіх осіб, через яких здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль за істотною участю в банку, у тому числі про наявність власних коштів для набуття або збільшення істотної участі в банку та джерела їх походження, установленим Національним банком України вимогам;

5) схематичне зображення структури власності банку з урахуванням набуття або збільшення істотної участі в банку;

6) висновок та/або дозвіл Антимонопольного комітету України на концентрацію у випадках, передбачених законодавством України;

7) копію договору або іншого документа (або його проекту), на підставі якого набуватиметься або збільшуватиметься істотна участь у банку;

8) бізнес-план банку на три роки, складений відповідно до встановлених Національним банком України вимог (подається, якщо внаслідок набуття або збільшення істотної участі особа (самостійно або спільно з іншими особами) набуватиме контроль над банком).

Іноземна юридична особа, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку, додатково подає Національному банку України такі документи:

1) копію рішення уповноваженого органу управління іноземної юридичної особи про участь у банку України;

2) письмовий дозвіл на участь іноземної юридичної особи у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій зареєстровано головний офіс іноземної юридичної особи, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення іноземної юридичної особи про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

Фізична особа – іноземець, яка має намір набути або збільшити істотну участь у банку, додатково подає Національному банку України письмовий дозвіл на участь у банку в Україні, виданий уповноваженим контролюючим органом країни, в якій вона має постійне місце проживання, якщо законодавством такої країни вимагається отримання зазначеного дозволу, або письмове запевнення про відсутність у законодавстві відповідної держави вимог щодо отримання такого дозволу.

Особи, що мають намір набути або збільшити істотну участь в банку, зобов'язані довести Національному банку України відповідність свого

фінансового/майнового стану та ділової репутації встановленим Національним банком України вимогам.

Національний банк України погоджує набуття або збільшення істотної участі іноземною юридичною особою та фізичною особою–іноземцем за таких умов:

1) держава, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, на належному рівні забезпечує виконання міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

2) банківський нагляд у державі, в якій зареєстрований іноземний банк, що набуває або збільшує істотну участь, з урахуванням отриманої Національним банком України інформації, в цілому, відповідає Основним принципам ефективного банківського нагляду Базельського комітету з питань банківського нагляду, у тому числі в частині забезпечення ефективного нагляду на консолідованій основі;

3) законодавство держави, в якій зареєстрована/має постійне місце проживання іноземна особа, за оцінкою Національного банку України, здійсненою в установленому ним порядку, не містить положень, які можуть перешкоджати/обмежувати взаємодію між Національним банком України та наглядовими/контролюючими органами такої держави, та/або перешкоджати Національному банку України у здійсненні ним наглядових повноважень.

Національний банк України розглядає документи, подані для погодження набуття або збільшення істотної участі в банку, та приймає рішення за результатами такого розгляду протягом двох місяців з дня отримання повного пакета відповідних документів у визначеному Національним банком України порядку (крім випадків розгляду пакетів документів, поданих стратегічними інвесторами, які подають заявку на участь у конкурсі відповідно до Закону України "Про особливості продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, у капіталізації яких взяла участь держава"). Вимоги до оформлення документів, що подаються до Національного банку України, визначаються Національним банком України. Національний банк України за результатами розгляду документів приймає рішення про погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі в банку.

Особа, для погодження набутої або збільшеної істотної участі в банку після її фактичного набуття або збільшення, подає документи, визначені цією статтею. Національний банк України за результатами розгляду документів приймає рішення про погодження набутої/збільшеної істотної участі або про відмову у погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку.

Національний банк України має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь в банку або відмовити в погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку після її фактичного набуття або збільшення, у разі якщо:

1) подано неповний пакет документів, документи містять недостовірну інформацію або не відповідають вимогам законів України та/або нормативно-правових актів Національного банку України, особою не було розкрито Національному банку України (було приховано від Національного банку України) інформацію, яка має істотне значення для вирішення питання про погодження набуття або збільшення істотної участі в банку;

2) ділова репутація особи, а для юридичної особи також членів її виконавчого органу та/або наглядової ради, хоча б одного з власників істотної участі в ній та/або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння та/або контроль за істотною участю в банку, не відповідає вимогам, установленим Національним банком України;

3) фінансовий стан юридичної особи та/або майновий стан фізичної особи або хоча б однієї особи, через яку здійснюватиметься опосередковане володіння істотною участю в банку, не відповідають вимогам, установленим Національним банком України;

4) у особи не достатньо власних коштів для набуття або збільшення істотної участі у банку або не підтверджено відповідність джерел їх походження вимогам, установленим Національним банком України;

5) набуття або збільшення особою істотної участі у банку загрожуватиме інтересам вкладників та інших кредиторів банку або суперечитиме антимонопольному законодавству України або може призвести до погіршення фінансового стану банку;

б) структура власності юридичної особи та/або структура власності банку після набуття або збільшення істотної участі не відповідає/не відповідатиме вимогам щодо прозорості, установленим Національним банком України;

7) набуття або збільшення особою істотної участі в банку може негативно вплинути на забезпечення належного управління банком;

8) набуття або збільшення особою істотної участі в банку може перешкоджати здійсненню Національним банком України ефективного банківського нагляду;

9) у разі невиконання хоча б однієї з умов, зазначених в частині п'ятій цієї статті.

Національний банк України не пізніше дня, наступного за днем прийняття рішення, повідомляє заявника в письмовій формі (у паперовому або електронному вигляді з дотриманням вимог законодавства України), про рішення, прийняте за результатами розгляду пакета документів, та надає (надсилає) копію такого рішення. У рішенні про заборону набуття або збільшення істотної участі, а також у рішенні про відмову в погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку після її фактичного набуття або збільшення зазначаються підстави прийняття такого рішення.

У разі якщо Національний банк України не повідомив заявника про заборону набувати або збільшувати істотну участь у банку або про відмову в

погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку у строк, визначений у цій статті, таке набуття або збільшення вважається погодженим.

Особа, якій Національний банк України погодив набуття або збільшення істотної участі в банку, має право на реалізацію свого наміру протягом шести місяців із дня отримання погодження. Цей строк може бути продовжений Національним банком України за обґрунтованим клопотанням такої особи, але не більше ніж на шість місяців. У разі спливу строку для реалізації наміру набути або збільшити істотну участь особа зобов'язана повторно погодити таке набуття або збільшення в порядку, установленому цією статтею.

Особа зобов'язана повідомити банк про погодження Національним банком України набуття або збільшення істотної участі в банку та надати банку інформацію про свою структуру власності та розмір істотної участі в банку.

Національний банк України має право скасувати рішення про погодження набуття або збільшення істотної участі та вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку, у разі, якщо виявлено, що документи, подані для такого погодження, містять недостовірну інформацію.

Національний банк України розміщує інформацію про прийняті рішення щодо погодження або заборону набуття або збільшення істотної участі в банках, про погодження набутої/збільшеної істотної участі або про відмову в погодженні набутої/збільшеної істотної участі в банку на сторінці офіційного Інтернет–представництва Національного банку України не пізніше наступного робочого дня з дня їх прийняття.

Стаття 34². Наслідки порушення порядку набуття або збільшення істотної участі в банку

Правочин, унаслідок вчинення якого особа набула або збільшила істотну участь у банку без погодження Національного банку України, у тому числі всупереч забороні Національного банку України, за винятком випадків, у яких допускається наступне погодження фактично набутої або збільшеної істотної участі згідно з частиною другою статті 34 Закону, – є нікчемним. Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет–представництва Національного банку України, не пізніше наступного робочого дня як йому стало відомо про його вчинення.

У разі, якщо особа не звернулася до Національного банку України за погодженням фактичного набуття або збільшення істотної участі у випадках та у строки, визначені Національним банком України, або Національний банк України відмовив такій особі в погодженні набутої або збільшеної істотної участі в банку, Національний банк України має право тимчасово заборонити такому власнику істотної участі використання права голосу та/або вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку.

Правочин, вчинений особою за наявності заборони Національного банку України відчужувати акції (паї) банку, що належать такій особі, та/або частку у

статутному капіталі (пакет акцій) юридичної особи, через яку така особа володіє істотною участю в банку, є нікчемним. Національний банк України інформує банк, сторони за таким правочином та депозитарну установу, яка обслуговує відповідний рахунок у цінних паперах, про нікчемність такого правочину, а також розміщує відповідну інформацію на сторінці офіційного Інтернет–представництва Національного банку України, не пізніше наступного робочого дня як йому стало відомо про його вчинення”;

24) статтю 35 викласти в такій редакції:

“Стаття 35. Достатність капіталу та леверидж

Банк та кожний власник істотної участі зобов’язані на постійній основі підтримувати рівень капіталу, достатній для одночасного дотримання:

1) мінімальних значень нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу, установлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу, установлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) комбінованого буфера капіталу;

4) рівня достатності внутрішнього капіталу.

Національний банк України визначає:

1) складові та порядок розрахунку нормативів достатності основного капіталу 1 рівня, капіталу 1 рівня, регулятивного капіталу;

2) складові сукупної експозиції під ризиком та порядок їх розрахунку;

3) вимоги щодо оцінки банком достатності внутрішнього капіталу.

Національний банк України має право встановлювати коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Банк зобов’язаний на постійній основі дотримуватися значення коефіцієнта левериджу, установленого Національним банком України.

Банку забороняється виплачувати дивіденди, розподіляти прибуток у будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведуть до недотримання рівня капіталу, необхідного для забезпечення вимог, установлених цією статтею.

Банку забороняється виплачувати дивіденди за простими акціями в разі наявності непокритих збитків минулих років”;

25) доповнити статтею 35¹ такого змісту:

“Стаття 35¹. Буфери капіталу. Комбінований буфер капіталу

Національний банк України встановлює для банків вимоги щодо формування, значень та порядку розрахунку таких буферів капіталу:

буфера консервації;

контрциклічного буфера;

буфера системної важливості для системно важливих банків.

Національний банк України також має право встановлювати для банків вимоги щодо формування, значень та порядку розрахунку буфера системного ризику.

Банки зобов'язані дотримуватися вимог щодо буферів капіталу, установлених Національним банком України.

Національний банк України встановлює вимоги щодо дотримання банками комбінованого буфера капіталу та визначає порядок його розрахунку”;

26) доповнити статтею 35² такого змісту:

“Стаття 35². Достатність ліквідності

Банк зобов'язаний на постійній основі підтримувати рівень ліквідності, достатній для забезпечення своєчасного та повного виконання своїх зобов'язань при настанні строку їх погашення і одночасного дотримання:

1) мінімальних значень нормативів ліквідності, установлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативів ліквідності, установлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) рівня достатності внутрішньої ліквідності.

Національний банк України визначає вимоги щодо оцінки банком достатності внутрішньої ліквідності”;

27) у частині четвертій статті 36 слова “та резерви на покриття збитків від активів” виключити;

28) у статті 37:

частини четверту та п'яту виключити;

У зв'язку з цим частини шосту – сьому вважати відповідно частинами четвертою та п'ятою;

у частині четвертій слова “своїх повноважень” замінити словами “своїї компетенції”;

після частини четвертої доповнити шістьма новими частинами такого змісту:

“Рада банку та правління банку повинні мати колективну придатність, яка відповідає розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, а також враховує особливості діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Національний банк України, у визначеному ним порядку, визначає наявність у ради та правління банку колективної придатності та здійснює оцінку забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку, з

урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, а також особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк. Критерії оцінки колективної придатності ради та правління банку та оцінки забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку визначаються Національним банком України.

Національний банк України має право надати загальним зборам учасників банку та/або раді банку рекомендації щодо підвищення радою та/або правлінням банку ефективності управління та контролю за діяльністю банку, якщо за результатами проведеної Національним банком України оцінки є підстави вважати, що в межах повноважень цих органів не забезпечується ефективне управління та контроль за діяльністю банку.

Загальні збори учасників банку та/або рада банку зобов'язані/зобов'язана протягом двох місяців із дня отримання від Національного банку України рекомендацій щодо підвищення радою та/або правлінням банку ефективності управління та контролю за діяльністю банку, повідомити Національний банк України про заходи, яких було вжито або які будуть вжиті для виконання наданих рекомендацій.

Національний банк України має право вимагати зміни персонального складу ради та/або правління банку, якщо встановить, що колективна придатність ради та/або правління банку не відповідає критеріям, визначеним Національним банком України, або, якщо загальними зборами учасників банку та/або радою банку не було вжито заходів щодо вдосконалення діяльності ради та/або правління банку для забезпечення ними ефективного управління та контролю за діяльністю банку.

Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо зміни персонального складу ради та/або правління банку”.

У зв'язку з цим частину п'яту вважати частиною одинадцятою;

29) у статті 38:

у першому реченні частини першої слова “учасників акціонерного товариства” замінити словами “акціонерів акціонерного товариства”;

частину другу виключити;

У зв'язку із цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами другою та третьою;

частину третю викласти в такій редакції:

“Рішення загальних зборів учасників банку/рішення єдиного учасника банку не має юридичної сили у разі:

1) прийняття рішення з використанням права голосу особами, яким Національний банк України тимчасово заборонив використання права голосу на

загальних зборах учасників банку та/або висунув вимогу про відчуження акцій (паїв) банку;

2) прийняття рішення з використанням права голосу за акціями, набутими внаслідок вчинення правочину, який є нікчемним”;

30) статтю 39 викласти в такій редакції:

“Стаття 39. Рада банку

Членами ради банку можуть бути незалежні члени ради банку (далі – незалежні директори), учасники банку та представники учасників банку. Обрання членів ради банку здійснюється в порядку кумулятивного голосування, крім банку з одним акціонером.

Кількісний склад ради банку визначається статутом банку, але не може становити менше п’яти осіб.

Члени ради банку не можуть входити до складу правління банку, а також обіймати інші посади в цьому банку на умовах трудового договору (контракту) або надавати послуги банку відповідно до цивільно–правового договору.

Член ради банку не може бути керівником, посадовою особою та/або членом ради чи іншого органу управління, працівником іншого банку, зареєстрованого в Україні, крім випадків передбачених законодавством України.

Рада банку не менш як на одну третину має складатися з незалежних директорів, при цьому кількість незалежних директорів не може бути меншою ніж три особи.

Незалежні директори повинні відповідати вимогам, установленим законом щодо незалежності членів наглядової ради акціонерного товариства. Національний банк України має право визначати додаткові вимоги до незалежних директорів банків. Банк зобов’язаний забезпечувати контроль за відповідністю незалежних директорів вимогам цього та інших законів, а також нормативно–правових актів Національного банку України, а в разі виявлення невідповідності – забезпечити заміну таких незалежних директорів.

До виключної компетенції ради банку належать такі функції:

1) затвердження та контроль за реалізацією стратегії банку, бізнес–плану, планів підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, відновлення діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, забезпечення безперервної діяльності банку;

2) забезпечення організації ефективного корпоративного управління відповідно до принципів (кодексу) корпоративного управління, затверджених загальними зборами учасників банку;

3) затвердження та контроль за виконанням бюджету банку, у тому числі фінансування підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту;

4) затвердження та контроль за реалізацією стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку;

5) забезпечення функціонування та контроль за ефективністю комплексної та адекватної системи внутрішнього контролю банку, у тому числі системи управління ризиками, внутрішнього аудиту;

6) затвердження та контроль за дотриманням стратегій та політик управління ризиками, декларації схильності до ризиків, переліку лімітів (обмежень) щодо ризиків банку;

7) затвердження та контроль за дотриманням кодексу поведінки (етики), політики виявлення, запобігання та управління конфліктами інтересів у банку;

8) запровадження та контроль за функціонуванням механізму конфіденційного повідомлення про неприйнятну поведінку в банку та реагування на такі повідомлення;

9) визначення джерел капіталізації та іншого фінансування банку;

10) визначення кредитної політики банку;

11) затвердження організаційної структури банку, а також структури підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту;

12) забезпечення відповідності вимогам законодавства обов'язків та повноважень ради та правління банку;

13) затвердження внутрішніх положень, що регламентують діяльність правління банку, комітетів ради, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, у тому числі порядок звітування раді банку;

14) призначення та припинення повноважень голови та членів правління банку, призначення та звільнення головної посадової особи банку, головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту;

15) здійснення контролю за діяльністю правління банку, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту та внесення рекомендацій щодо її вдосконалення;

16) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності правління банку в цілому та членів правління банку окремо, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, оцінки відповідності членів правління банку, головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам, оцінки відповідності колективної придатності правління банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності

правління банку та підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту за результатами такої оцінки;

17) визначення порядку роботи та планів підрозділу внутрішнього аудиту;

18) визначення аудиторської фірми для проведення зовнішнього аудиту, у тому числі для проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності, затвердження умов договору, що укладається з нею, встановлення розміру оплати послуг;

19) розгляд висновку зовнішнього аудиту банку та підготовка рекомендацій загальним зборам учасників банку для прийняття рішення щодо нього;

20) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України та іншими органами державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку, підрозділом внутрішнього аудиту та аудиторською фірмою, за результатами проведення зовнішнього аудиту;

21) прийняття рішень щодо створення, реорганізації та ліквідації юридичних осіб, утворення філій і представництв банку на території інших держав, затвердження їх статутів і положень, а також щодо участі банку в юридичних особах, що становить 10 і більше відсотків їх статутного капіталу;

22) затвердження умов трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами правління банку, керівником та працівниками підрозділу внутрішнього аудиту, головним ризик – менеджером, головним комплаєнс – менеджером, встановлення розміру їхньої винагороди;

23) контроль за своєчасністю надання (опублікування) банком достовірної інформації щодо його діяльності відповідно до законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України;

24) затвердження та контроль за дотриманням порядку здійснення операцій із пов'язаними з банком особами, який, зокрема має містити вимоги щодо виявлення та контролю за операціями із пов'язаними з банком особами;

25) визначення політики винагороди в банку, вимоги до якої встановлюються Національним банком України, та забезпечення її перегляду щороку, а також здійснення контролю за її реалізацією;

26) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності ради банку в цілому та членів ради банку окремо, комітетів ради банку, оцінки відповідності колективної придатності ради банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності ради банку за результатами такої оцінки;

27) здійснення інших повноважень, віднесених до компетенції наглядової ради законодавством про акціонерні товариства або статутом.

Голова та члени ради банку під час виконання ними своїх функціональних обов'язків мають право на ознайомлення з документами та інформацією з питань діяльності банку, включаючи всі підрозділи банку незалежно від країни їх місцезнаходження, та афілійованих осіб банку, право на доступ до системи автоматизації банківських операцій та на отримання інформації від керівників і працівників банку з питань, що виникають під час виконання ними функціональних обов'язків.

Рада системно важливого банку зобов'язана утворити постійно діючі комітети:

комітет з питань аудиту (аудиторський комітет);

комітет з управління ризиками;

комітет з питань винагород.

Головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками та комітету з питань винагород системно важливого банку має бути призначений незалежний директор.

Рада системно важливого банку має право утворити інші комітети.

Рада банку, який не визначений Національним банком України системно важливим, має право утворити постійні чи тимчасові комітети. До складу комітетів з питань аудиту (аудиторського комітету) та з питань винагород (у разі їх створення), має входити хоча б один незалежний директор. Головою комітету з управління ризиками (у разі його створення) має бути призначений незалежний директор.

Голова ради банку не може бути головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками.

Рада банку зобов'язана у визначеному нею порядку вживати заходів щодо запобігання виникненню конфліктів інтересів у банку та сприяти їх врегулюванню.

Рада банку зобов'язана забезпечувати підтримання дієвих стосунків з Національним банком України.

Національний банк України має право вимагати припинення повноважень члена ради банку, якщо він неналежним чином виконує свої функції.

Національний банк України має право вимагати позачергового скликання засідання ради банку.

Банк зобов'язаний щороку, не пізніше 30 квітня, та на вимогу Національного банку України надавати Національному банку України в межах його повноважень щодо здійснення банківського нагляду інформацію про питання, що розглядалися на засіданні ради банку, у тому числі щодо стану реалізації стратегії, бізнес – плану, планів підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, стратегії та оперативного плану управління

проблемними активами банку та прийняті щодо них рішення, а також перелік членів ради банку, присутніх на засіданні.

Статутом банку до виключної компетенції ради банку можуть бути віднесені й інші питання”;

31) статтю 40 після частини п'ятої доповнити шістьма частинами такого змісту:

“Правління банку зобов’язане утворити постійно діючі комітети:

- 1) кредитний комітет;
- 2) комітет з питань управління активами та пасивами.

Правління банку має право утворити інші комітети.

Члени комітетів правління банку повинні мати бездоганну ділову репутацію та сукупність знань, професійного та управлінського досвіду, необхідних для належного виконання посадових обов’язків члена відповідного комітету з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку.

Контроль за дотриманням зазначених вимог покладається на банк.

Одна й та сама особа не має право суміщати посади голови кредитного комітету та головного ризик–менеджера або головного комплаєнс–менеджера.

Правління банку зобов’язане інформувати раду банку про виявлені в діяльності банку порушення законодавства, внутрішніх положень банку та про рівень ризиків, що виникають під час діяльності банку, несвоєчасне або неналежне виконання пов’язаними з банком особами зобов’язань перед банком”;

32) у статті 42:

а) частину другу викласти в такій редакції:

“Керівники банку повинні відповідати кваліфікаційним вимогам. Кваліфікаційними вимогами є вимоги щодо ділової репутації та професійної придатності, щодо керівників державного банку – також вимоги, визначені статтею 7 цього Закону, а щодо незалежного директора банку – також вимоги щодо незалежності”;

б) частину восьму викласти в такій редакції:

“Не менше половини членів ради банку, включаючи голову ради, повинні мати досвід роботи у банківському та/або фінансовому секторі не менше трьох років”;

в) у частині дев’ятій слова “вищу освіту у сфері бухгалтерського обліку та аудиту і” виключити;

г) у другому реченні частини одинадцятої слова “кваліфікаційним вимогам, а щодо незалежних директорів – також/або вимогам щодо незалежності” замінити словами “або не доведе Національному банку України свою відповідність кваліфікаційним вимогам”;

г) у частині чотирнадцятій:

у першому реченні слова “, а незалежні директори – також вимогам щодо їх незалежності” виключити;

у другому реченні слова “, а щодо незалежних директорів – також вимогам щодо їх незалежності” виключити;

д) частину п’ятнадцяту замінити двома частинами такого змісту:

“Національний банк України має право вимагати припинення повноважень будь-кого з керівників банку, якщо він не відповідає кваліфікаційним вимогам та/або якщо керівник банку не забезпечує належного виконання своїх посадових обов’язків, що призвело до порушення вимог законодавства. Банк зобов’язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо припинення повноважень такого керівника банку, а також обрання/призначення іншої особи на відповідну посаду, якщо це вимагається законодавством України.

Керівник банку, щодо якого Національний банк України висунув вимогу про припинення повноважень у зв’язку з відмовою у погодженні такого керівника банку, зобов’язаний утриматися від вчинення дій, прийняття рішень та припинити виконання покладених на нього посадових обов’язків з моменту отримання банком такої вимоги Національного банку України”;

У зв’язку з цим частини шістнадцяту – дев’ятнадцяту вважати відповідно частинами сімнадцятою – двадцятою;

е) статтю доповнити новою частиною двадцять першою такого змісту:

“Керівники банку зобов’язані запобігати виникненню конфліктів інтересів та сприяти їх врегулюванню. Керівники банку зобов’язані утримуватися від вчинення дій та/або прийняття рішень, якщо це може призвести до виникнення конфлікту інтересів та/або перешкоджати належному виконанню такими особами своїх посадових обов’язків в інтересах банку”;

33) статтю 44 викласти в такій редакції:

“Стаття 44. Внутрішній контроль та управління ризиками

Банк створює комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит, згідно з вимогами, установленими Національним банком України.

Система внутрішнього контролю банку має забезпечувати:

досягнення банком довгострокових цілей, зокрема, прибутковості його діяльності;

ведення банківської діяльності з урахуванням ризиків;

відповідність діяльності банку законодавству України та внутрішньобанківським документам;

достовірність фінансової, управлінської, статистичної звітності банку;

чіткий розподіл обов’язків, функцій та повноважень між радою та правлінням банку, а також між підрозділами банку.

Внутрішній контроль банку здійснюється його підрозділами на трьох рівнях:

бізнес–підрозділи та підрозділи підтримки діяльності банку – перший рівень;

підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) – другий рівень;

підрозділ внутрішнього аудиту – третій рівень.

Система управління ризиками банку має забезпечувати виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та пом'якшення всіх суттєвих ризиків діяльності банку з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Банк впроваджує адекватні та ефективні процеси для оцінки та підтримання на постійній основі достатності внутрішнього капіталу та достатності внутрішньої ліквідності.

Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України на постійній основі здійснювати оцінку достатності внутрішнього капіталу та достатності внутрішньої ліквідності для покриття всіх суттєвих ризиків банку. Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України розробляти та подавати Національному банку України плани підтримання достатності капіталу та достатності ліквідності, забезпечення безперервної діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, відновлення діяльності банку.

Банк утворює постійно діючі підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) і забезпечує незалежне, об'єктивне та ефективне виконання цими підрозділами своїх обов'язків.

Підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) діють на підставі положень, що затверджуються радою банку і підпорядковуються головному ризик–менеджеру та головному комплаєнс–менеджеру відповідно. Головний ризик–менеджер та головний комплаєнс–менеджер підпорядковуються раді банку та звітують перед нею.

Вимоги до професійної придатності та ділової репутації головного ризик–менеджера та головного комплаєнс–менеджера встановлюються Національним банком України. Головний ризик–менеджер та головний комплаєнс–менеджер вступають на посаду після їх погодження Національним банком України.

Банк має право покласти на головного комплаєнс–менеджера функції відповідального працівника банку за проведення фінансового моніторингу.

Національний банк України має право вимагати заміни головного ризик–менеджера та головного комплаєнс–менеджера якщо їх професійна придатність та/або ділова репутація не відповідають встановленим Національним банком

України вимогам. Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо заміни такої особи.

Банк зобов'язаний погодити з Національним банком України рішення про звільнення головного ризик–менеджера та головного комплаєнс–менеджера, прийняте з інших підстав ніж власна ініціатива таких керівників”;

34) у статті 45:

а) у частині першій слова “, який є складовою системи внутрішнього контролю” виключити;

б) після частини першої доповнити новою частиною другою такого змісту:

“Підрозділ внутрішнього аудиту здійснює свою діяльність у відповідності до міжнародних стандартів професійної практики внутрішнього аудиту, якими є документи (вимоги), прийняті Радою з Міжнародних Стандартів внутрішнього аудиту та схвалені Наглядною Радою Професійної Практики”;

У зв'язку із цим частини другу – тринадцяту вважати відповідно частинами третьою – чотирнадцятою;

в) частину четверту викласти в такій редакції:

“Підрозділ внутрішнього аудиту діє на підставі положення, затвердженого радою банку. Керівник підрозділу внутрішнього аудиту підпорядковується та звітує раді банку”;

г) пункти 1 – 3 частини шостої викласти в такій редакції:

“1) оцінює ефективність організації корпоративного управління в банку, системи внутрішнього контролю, у тому числі системи управління ризиками, та їх відповідність розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк;

2) перевіряє процеси управління банком, у тому числі щодо оцінки достатності капіталу та достатності ліквідності;

3) перевіряє дотримання керівниками та працівниками банку вимог законодавства і внутрішніх положень банку”;

г) після частини десятої доповнити новою частиною одинадцятою такого змісту:

“Керівник підрозділу внутрішнього аудиту вступає на посаду після його погодження Національним банком України. Національний банк України має право вимагати заміни керівника підрозділу внутрішнього аудиту, якщо його професійна придатність та/або ділова репутація не відповідають установленим Національним банком України вимогам. Банк зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо заміни такого керівника”;

У зв'язку із цим частини одинадцяту – чотирнадцяту вважати відповідно частинами дванадцятою – п'ятнадцятою;

35) у статті 46:

а) доповнити новою частиною першою такого змісту:

“Банк зобов’язаний надати Національному банку України протягом десяти робочих днів:

з дня затвердження загальними зборами учасників банку – зміни до основних напрямів діяльності банку;

з дня затвердження радою банку – стратегію банку та бізнес-план банку/зміни до них;

з дня затвердження радою банку – стратегію та оперативний план управління проблемними активами банку/зміни до них”.

У зв'язку із цим частини першу та другу вважати відповідно частинами другою та третьою;

б) у частині другій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) припинення повноважень/звільнення керівника (керівників) банку, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера із зазначенням підстав такого звільнення та про кандидатури на призначення на ці посади (за наявності)”;

пункт 3 після слова “відсотків” доповнити словом “власного”;

пункт 4 після слів “падіння рівня” доповнити словом “власного”;

у пункті 7 слова “юридичної особи – власнику” замінити словами “юридичної особи – власника”;

частину доповнити новими пунктами 8 та 9 такого змісту:

“8) виявлені факти щодо власника істотної участі, які свідчать про його невідповідність установленим Національним банком України вимогам щодо ділової репутації та/або фінансового/майнового стану, а також виявлені факти, які свідчать, що володіння такою особою істотною участю у банку загрожує інтересам вкладників та інших кредиторів банку;

9) виявлені факти щодо керівників банку, головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту, які свідчать про їх невідповідність установленим Національним банком України вимогам щодо ділової репутації та/або професійної придатності, а також про наявність інформації, яка може свідчити/свідчить про можливий негативний вплив на забезпечення виконання такими особами своїх функцій”;

в) частину третю замінити двома частинами такого змісту:

“Рада банку зобов’язана протягом трьох робочих днів з моменту виявлення інформувати Національний банк України про:

- 1) конфлікт(и) інтересів у банку;
- 2) підтверджені факти неприйнятної поведінки у банку;
- 3) недоліки в діяльності ради банку, правління банку, а також підрозділів з управління ризиками, контролю за дотримання норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту.

Національний банк України має право визначити перелік іншої інформації, що є важливою для цілей банківського нагляду, валютного нагляду, нагляду (оверсайта) платіжних систем та систем розрахунків, а також перевірки банків з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, про яку банк та власник істотної участі зобов'язані інформувати Національний банк України”;

36) у статті 47:

а) частину першу після слова “Банк” доповнити словами “на підставі банківської ліцензії”;

б) частину другу викласти в такій редакції:

“Банк здійснює банківську діяльність шляхом надання банківських послуг. Банк здійснює професійну діяльність на фондовому ринку на підставі ліцензії, що видається Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку”;

в) перше речення частини п'ятої після слів “(крім банків)” доповнити словом “окремі”, а слова “, у тому числі” виключити;

г) пункти 3 та 6 частини восьмої виключити;

г) частину тринадцяту доповнити новим реченням такого змісту: “Банк має під час розкриття інформації про процентні ставки та комісійну винагороду за надані послуги споживачам фінансових послуг дотримуватися вимог законодавства про захист прав споживачів”;

37) перше речення абзацу першого частини п'ятої статті 48 після слова “відсотків” доповнити словом “власного”;

38) статтю 50 викласти в такій редакції:

“Стаття 50. Обмеження щодо участі банків в юридичних особах

Банк має право придбати акції (частки, паї) юридичної особи, що становлять або у сукупності становитимуть 10 і більше відсотків її статутного капіталу, за умови попереднього отримання письмового дозволу Національного банку України на таке придбання у визначеному ним порядку.

Банк має право придбати акції (частки, паї) юридичної особи, що становлять або у сукупності становитимуть 10 і більше відсотків її статутного капіталу, без отримання письмового дозволу Національного банку України у разі, якщо:

1) акції (частки, паї) у юридичній особі набуваються у зв'язку з реалізацією банком права заставодержателя та/або в рахунок погашення заборгованості перед банком за здійсненими банківськими операціями, наданими фінансовими послугами і за умови, що банк не утримуватиме їх більше одного року;

2) акції набуваються банком за договором про андеррайтинг і за умови, що банк не утримуватиме їх більше одного року.

Банк зобов'язаний відчужити акції (частки, паї), набуті відповідно до частини другої цієї статті, протягом року з моменту набуття права власності на них або звернутись до закінчення цього строку до Національного банку України за отриманням письмового дозволу.

Банку забороняється набувати участь у юридичній особі, якщо законом або статутом цієї особи передбачена повна відповідальність учасника за зобов'язаннями такої юридичної особи.

Пряма та/або опосередкована участь банку в статутному капіталі будь-якої юридичної особи не має перевищувати 15 відсотків регулятивного капіталу банку. Сукупні інвестиції банку в статутному капіталі юридичних осіб не мають перевищувати 60 відсотків розміру регулятивного капіталу банку.

Вимоги частини п'ятої цієї статті не застосовуються в разі, якщо:

1) акції (частки, паї) та інші цінні папери, набуті банком у власність у зв'язку з реалізацією права заставодержателя та/або в рахунок погашення заборгованості перед банком за здійсненими банківськими операціями, наданими фінансовими послугами і банк не утримує їх більше одного року;

2) інвестиція здійснюється в статутний капітал банку – учасника банківської групи;

3) цінні папери придбані банком за договором про андеррайтинг та знаходяться у власності банку не більше одного року;

4) акції та інші цінні папери придбані банком за рахунок та від імені своїх клієнтів”;

39) у статті 52:

а) у частині першій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) керівники банку, керівник підрозділу внутрішнього аудиту, головний ризик – менеджер, головний комплаєнс – менеджер, керівники та члени комітетів ради та правління банку”;

у пункті 5 слова “особи, які мають істотну участь” замінити словами “власники істотної участі”;

пункт 9 викласти в такій редакції:

“9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині”;

б) після частини першої доповнити трьома новими частинами такого змісту:

“Особа вважається пов’язаною з банком із моменту виникнення підстав для визначення такої особи пов’язаною з банком відповідно до вимог цієї статті.

Банк зобов’язаний з’ясувати пов’язаність особи до встановлення договірних відносин та/або проведення з такою особою операції, яка може змінити обсяг операцій банку з пов’язаними особами та/або може бути здійснена не на поточних ринкових умовах. Банк зобов’язаний здійснювати постійний моніторинг проведених банком операцій, що можуть змінити обсяг операцій банку з пов’язаними особами.

Банк зобов’язаний визначати пов’язаних осіб, зазначених у частині першій цієї статті. Банк зобов’язаний визначати пов’язаних осіб, зазначених у пункті 9 частини першої цієї статті, із застосуванням ознак, установлених нормативно–правовими актами Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій і наявності інших зв’язків із банком”;

У зв’язку із цим частини другу – десяту вважати відповідно частинами п’ятою – тринадцятою;

в) частину шосту викласти в такій редакції:

“Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов’язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у частині першій цієї статті, якщо вони не визначені пов’язаними самим банком. Національний банк України має право визначати пов’язаними з банком осіб, у тому числі із застосуванням ознак, визначених у нормативно–правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв’язків із банком. Рішення Національного банку України щодо визначення особи пов’язаною з банком набирає чинності з дня, наступного за днем його прийняття. Національний банк України в день прийняття такого рішення доводить до відома банку інформацію про прийняте рішення в письмовій формі (у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог законодавства)”;

г) частину десяту після пункту 7 доповнити новим пунктом 8 такого змісту:

“8) передача у користування пов’язаній з банком особі майна, плата за яке є нижчою, ніж та, яку банк отримав би від особи, яка не є пов’язаною, або отримання від пов’язаної з банком особи майна у користування за завищеною платою”;

г) частину одинадцяту викласти в такій редакції:

“Банку забороняється надавати кредити будь–якій особі для:

1) погашення цією особою будь–яких зобов’язань перед пов’язаною з банком особою;

2) придбання активів пов’язаної з банком особи, за винятком продукції, що виробляється цією особою;

3) придбання цінних паперів, розміщених чи підписаних пов'язаною з банком особою або права на які має пов'язана з банком особа”;

40) частину другу статті 53 виключити.

У зв'язку із цим частини третю та четверту вважати відповідно частинами другою та третьою;

41) статтю 56 після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

“Банк розміщує на своєму веб–сайті відомості про боржників, які є пов'язаними із банком особами, що прострочили виконання зобов'язань (за основною сумою та відсотками) перед банком на строк понад 180 днів, а також вимоги банку до таких боржників. Відомості, про таких боржників складаються з:

1) для фізичних осіб – прізвище, ім'я та по батькові, розмір простроченого зобов'язання, кількість днів прострочення;

2) для юридичних осіб – повне найменування, ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, розмір простроченого зобов'язання, кількість днів прострочення.

Опублікування таких відомостей не потребує отримання на це згоди боржника – фізичної особи, яка є пов'язаною із банком особою”.

У зв'язку із цим частину третю вважати відповідно частиною п'ятою;

42) у частині другій статті 58 слова “, арешту власних коштів банку на його рахунках уповноваженими органами державної влади” виключити;

43) у статті 59:

а) у реченні першому частини першої слова “або кошти банку, що знаходяться на його рахунках” замінити словами “банку (крім коштів банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках)”;

б) у реченні першому частини другої слова “власних видаткових операцій банку за його рахунками, а також” та “, кореспондентському рахунку” виключити;

в) у частині третій слова “майно або кошти банку, а також” виключити;

г) частину четверту замінити двома частинами такого змісту:

“Забороняється накладати арешт на кошти банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках.

Порядок стягнення коштів з кореспондентських рахунків банку встановлюється Національним банком України”.

У зв'язку із цим частину п'яту вважати відповідно частиною шостою;

44) у статті 60:

а) у частині першій слова “чи третім особам” замінити словами “або стала відомою третім особам”, а після слів “послуг банку” доповнити словами “або виконанні функцій, визначених законом, а також визначена у цій статті інформація про банк,”;

б) у частині другій:

у пункті 2 слово “операції” замінити словами “інформація про операції”, а слова “здійснені ним угоди” замінити словами “вчинені ним правочини”;

пункт 4 викласти в такій редакції:

“4) інформація про організацію та здійснення охорони банку та осіб, які перебувають у приміщеннях банку”;

частину доповнити новими пунктами 10 – 13 такого змісту:

“10) інформація про організацію та здійснення інкасації коштів та/або перевезення валютних цінностей;

11) інформація про банки чи клієнтів, що збирається від банків під час здійснення банківського нагляду, валютного нагляду, нагляду (оверсайта) платіжних систем та систем розрахунків, а також нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

12) інформація про банки чи клієнтів банків, отримана Національним банком України відповідно до міжнародного договору або за принципом взаємності від органу банківського нагляду іншої держави;

13) рішення Національного банку України про застосування заходів впливу, крім рішень про накладення штрафів, про віднесення банку до категорії неплатоспроможного, про відкликання банківської ліцензії та ліквідація банку”;

в) частини третю та четверту виключити;

У зв’язку із цим частини п’яту та шосту вважати відповідно частинами третьою та четвертою;

г) частину третю замінити двома частинами такого змісту:

“Положення частин першої та другої цієї статті не поширюються:

на інформацію, яка підлягає опублікуванню. Перелік інформації, що підлягає обов’язковому опублікуванню, установлюється Національним банком України;

на відомості про боржників, які є пов’язаними із банком особами, які прострочили виконання зобов’язань (за основною сумою та відсотками) перед банком на строк понад 180 днів та про вимоги банків до таких боржників, а щодо банку, процедура ліквідації якого розпочата відповідно до Закону України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб” – відомості про всіх боржників, які згідно даних бухгалтерського обліку банку прострочили виконання зобов’язань

(за основною сумою та відсотками) перед таким банком незалежно від строку прострочення.

Інформація із системи депозитарного обліку, що знаходиться у володінні Національного банку України та банків як учасників депозитарної системи України, не є банківською таємницею. Розкриття та захист інформації, що міститься в системі депозитарного обліку, здійснюється Національним банком України та банками на підставі та у порядку, установлених законом про депозитарну систему України”;

У зв'язку із цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

г) після частини п'ятої доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“Положення інших законів України щодо обсягу та порядку розкриття інформації, що становить банківську таємницю, діють у частині, що не суперечить цьому Закону”;

45) у статті 61:

а) частину першу після слова “Банки” доповнити словами “та Національний банк України”;

б) у частині другій:

у реченні першому слова “Службовці банку” замінити словами “Керівники та службовці банку та Національного банку України”;

речення друге після слова “банків” доповнити словами “, Національного банку України”, а слова “конфіденційну інформацію” замінити словами “інформацію, що становить банківську таємницю”;

в) частину третю виключити.

У зв'язку із цим частини четверту – п'яту вважати відповідно частинами третьою – четвертою;

г) у частині третій слово “містить” замінити словом “становить”;

г) частину четверту замінити п'ятьма частинами такого змісту:

“Особи, винні в порушенні порядку розкриття та використання банківської таємниці, несуть кримінальну та іншу відповідальність згідно із законами України.

Особи, винні в розголошенні інформації, що становить банківську таємницю та/або її використанні на свою користь чи на користь третіх осіб, що заподіяло банку чи його клієнту збитки, зобов'язані відшкодувати завдані збитки та моральну шкоду відповідно до закону.

Обмеження стосовно отримання інформації, що становить банківську таємницю, передбачені статтями 62 та 62² цього Закону, не поширюються на службовців Національного банку України або уповноважених ним осіб, які в межах повноважень, наданих законом, здійснюють функції банківського нагляду, валютного нагляду, нагляду (оверсайта) платіжних систем та систем розрахунків, нагляду на ринках небанківських фінансових послуг, захисту прав

споживачів фінансових послуг, а також нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Обмеження стосовно отримання інформації, що становить банківську таємницю, передбачені статтями 62 та 62² цього Закону, не поширюються на працівників Фонду гарантування вкладів фізичних осіб під час здійснення ними функцій і повноважень, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб під час здійснення заходів щодо підготовки до запровадження процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку, тимчасової адміністрації або ліквідації неплатоспроможного банку має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю, попередньо-кваліфікованим особам, приймаючому банку, перехідному банку, інвестору, що придбаває неплатоспроможний або перехідний банк, іншим особам, які задіяні у процесі здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банку. Зазначені особи зобов'язані забезпечити збереження отриманої інформації, що становить банківську таємницю”;

46) у статті 62:

а) назву статті після слова “розкриття” доповнити словом “банками”;

б) у частині першій:

в абзаці першому слова “яка містить” замінити словами “що становить”;

у першому реченні пункту 1 слово “письмовий” виключити;

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) органам прокуратури України, Служби безпеки України, Державному бюро розслідувань, Національній поліції, Національному антикорупційному бюро України, Антимонопольному комітету України, Національному агентству з питань запобігання корупції, Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів – на їх запит стосовно банківських рахунків клієнтів та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, у тому числі операцій без відкриття рахунків, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані контрагента, номер рахунку контрагента та код банку контрагента”;

пункти 3¹ та 3² виключити;

у пункті 4:

абзац перший доповнити словами “на його запит щодо”;

у підпункті “а)” слова “на його письмову вимогу щодо” виключити;

після підпункту “г)” доповнити підпунктом “г)” такого змісту:

“Г) дотримання резидентами встановлених Національним банком України граничних строків розрахунків за операціями з експорту та імпорту товарів”;

пункти 5 та 6 викласти в такій редакції:

“5) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму, на його запит у випадках, встановлених Законом України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”;

б) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям – на їх запит з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" – стосовно банківських рахунків клієнтів та операцій, які були проведені на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та щодо конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків, номери рахунків, залишок коштів на рахунках, операції списання з рахунків та/або зарахування на рахунки, призначення платежу, ідентифікаційні дані контрагента, номер рахунку контрагента та код банку контрагента, а також щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком”;

пункт 8 виключити;

пункт 9 після слова “банкам” доповнити словами “, відповідальній особі банківської групи – на їх запит”;

пункт 10 виключити;

частину після пункту 11 доповнити новими пунктами 12 та 13 такого змісту:

“12) особам, зазначеним власником рахунку (вкладу) у відповідному розпорядженні банку, у разі смерті такого власника рахунку (вкладу) – на їх запит щодо наявності рахунків (вкладів) померлого власника та залишку коштів на рахунках (вкладах);

13) державним нотаріальним конторам, приватним нотаріусам, посадовим особам органів місцевого самоврядування, уповноваженим на вчинення нотаріальних дій, іноземним консульським установам (для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на спадщину, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя) – на їх запит щодо наявності рахунків (вкладів) та залишку коштів на рахунках (вкладах) померлих власників цих рахунків та/або щодо рухомого майна таких осіб, що перебуває на збереженні та/або у заставі банку як заклад, щодо наявності індивідуального банківського сейфа та/або договорів про надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, та/або щодо наявності рахунків умовного зберігання

(ескроу) та грошових коштів на цих рахунках, призначених для перерахування померлим бенефіціарам”;

в) частину другу викласти в такій редакції:

“Вимоги до форми та змісту запиту на отримання інформації, що становить банківську таємницю, у тому числі до запитів органів державної влади, їхніх посадових і службових осіб, встановлюються Національним банком України”;

г) частини третю та четверту замінити однією частиною такого змісту:

“Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, юридичним та фізичним особам для забезпечення виконання ними своїх функцій або надання послуг банку відповідно до укладених між такими особами (організаціями) та банком договорів, у тому числі про відступлення права вимоги до клієнта, за умови, що передбачені договорами функції та/або послуги стосуються діяльності банку, яку він здійснює відповідно до статті 47 цього Закону. Банк має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, суду, третейському суду, міжнародному комерційному арбітражу, для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником у яких він є, як в Україні так і за кордоном”;

У зв’язку із цим частини четверту – вісімнадцяту вважати частинами четвертою – сімнадцятою;

г) у частині п’ятій:

у першому реченні слово “містить” замінити словом “становить”;

друге речення виключити;

д) частини шосту – чотирнадцяту виключити.

У зв’язку із цим частини п’ятнадцяту – сімнадцяту вважати відповідно частинами шостою – восьмою;

е) частину шосту викласти в такій редакції:

“Положення частини другої цієї статті не поширюються на випадки надання банками інформації:

центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення – у випадках, передбачених законом;

центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику – про відкриття та закриття рахунків платників податків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України;

органам державної виконавчої служби або приватним виконавцям – про відкриття та закриття рахунків фізичних осіб відповідно до статті 9 Закону України “Про виконавче провадження”;

Рахунковій палаті та Національному агентству з питань запобігання корупції – про відкриття та закриття рахунків політичних партій, місцевих

організацій політичних партій, які в установленому порядку набули статусу юридичної особи, відповідно до статі 14 Закону України “Про політичні партії в Україні”;

є) у частині сьомій слово “містить” замінити словом “становить”;

ж) частину восьму виключити;

47) статтю 62¹ виключити;

48) доповнити новою статтею 62² такого змісту:

“Стаття 62². Порядок розкриття банківської таємниці Національним банком України

Інформація щодо юридичних та фізичних осіб, що становить банківську таємницю, розкривається Національним банком України у встановленому ним порядку:

1) на запит відповідної фізичної особи;

2) на запит відповідної юридичної особи стосовно інформації про таку особу, яка міститься в документах, переданих Національному банку України на зберігання Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно до статті 52¹ Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб";

3) за рішенням суду.

Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, який забезпечує формування державної фінансової політики, інформацію, що становить банківську таємницю, щодо банків, участь у капіталізації яких бере держава.

Національний банк України має право надавати Фонду гарантування вкладів фізичних осіб інформацію про банки чи клієнтів банків, що збирається під час здійснення банківського або валютного нагляду, нагляду (оверсайту) платіжних систем та систем розрахунків, перевірки банку з питань дотримання вимог законодавства, яке регулює відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб".

Національний банк України має право надавати банкам доступ до інформації з Кредитного реєстру, яка становить банківську таємницю, в обсязі, визначеному частиною тринадцятою статті 67¹ цього Закону.

Національний банк України має право розкривати органам державної влади інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана під час виконання ним його функцій, якщо така інформація може свідчити про правопорушення та/або використовуватися для попередження, виявлення, припинення, розслідування правопорушень, притягнення винних осіб до відповідальності за їх вчинення.

Національний банк України має право надавати органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям для примусового виконання свої рішення про застосування до банку, філії іноземного банку заходу впливу у вигляді накладення штрафу, які відповідно до цього Закону є виконавчими документами та містять інформацію, що становить банківську таємницю. У такому разі органи державної виконавчої служби мають право розкривати одержану від Національного банку України інформацію, що становить банківську таємницю, учасникам виконавчого провадження та особам, які залучаються до проведення виконавчих дій.

Національний банк України має право надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, інформацію про банки, що збирається під час проведення банківського нагляду і становить банківську таємницю, у випадках, передбачених Законом України “Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної системи”.

Національний банк України відповідно до міжнародного договору України або за принципом взаємності має право надавати інформацію, отриману під час здійснення нагляду за діяльністю банків, органу банківського нагляду іншої держави, а також отримувати від органу банківського нагляду іншої держави таку інформацію. Національний банк України має право розкривати інформацію, що становить банківську таємницю і була отримана ним від органу банківського нагляду іншої держави, виключно за згодою такого органу.

Національний банк України для забезпечення виконання покладених на нього функцій та/або захисту своїх законних інтересів має право надавати інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана під час виконання ним його функцій, юридичним та фізичним особам відповідно до укладених між такими особами та Національним банком України договорів.

Національний банк України для забезпечення виконання покладених на нього функцій та/або захисту своїх законних інтересів має право надавати інформацію, яка становить банківську таємницю та була зібрана ним під час виконання ним його функцій, судовим, правоохоронним та/або контролюючим органам інших держав.

Національний банк України має право надавати інформацію, що становить банківську таємницю, суду для захисту своїх прав та законних інтересів у справах, учасником яких він є”;

49) у статті 66:

- а) в абзаці четвертому слово “банків” замінити словами “банку (банків)”;
- б) абзац одинадцятий викласти в такій редакції:

“3) встановлення вимог до визначення (розрахунку) банками розміру ризиків, притаманних їх діяльності”;

50) у статті 67:

а) частину другу після слів “споріднених осіб банків,” доповнити словами “ключових учасників у структурі власності банків,” а слова “щодо здійснення банківської діяльності” виключити;

б) після частини восьмої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

“Національний банк України у визначеному ним порядку має право визначати величину ризиків у діяльності банку.

Національний банк України за результатами оцінки банку, проведеної ним під час банківського нагляду в порядку та спосіб, визначені Національним банком України, з урахуванням оцінки фінансового стану та бізнес–моделі банку, ризиків, притаманних його діяльності, якості корпоративного управління та систем управління ризиками в банку має право:

встановлювати для банку підвищені значення економічних нормативів;

вимагати від банку, його керівників, власників істотної участі вжиття заходів, спрямованих на поліпшення фінансового стану банку, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків його діяльності, підвищення якості корпоративного управління, у тому числі систем внутрішнього контролю та управління ризиками;

вимагати перегляду політики винагород в банку.

Банк зобов’язаний подати план заходів щодо виконання вимог Національного банку України, який має відповідати вимогам Національного банку України, та забезпечити його виконання у визначені строки.

Національний банк України, у разі погіршення фінансового стану банку, що становить загрозу для його вкладників та інших кредиторів, має право встановити обмеження щодо діяльності такого банку”;

У зв’язку із цим частини дев’яту – двадцять першу вважати відповідно частинами тринадцятою – двадцять п’ятою;

в) частину тринадцяту викласти в такій редакції:

“Національний банк України для цілей банківського нагляду має право отримувати від державних органів, у тому числі від державних органів іноземних держав, та інших осіб інформацію, у тому числі конфіденційну, щодо фінансового/майнового стану засновника (засновників) банку, ключових учасників у структурі власності банку та осіб, що набувають або збільшують істотну участь у банку, їх ділової репутації, джерел походження коштів, що використовуватимуться для формування статутного капіталу банку та/або для набуття або збільшення істотної участі у банку, а також іншу інформацію, яка є необхідною для виконання Національним банком України функцій державного регулювання та нагляду”;

г) у частині п’ятнадцятій:

у реченні першому слова “керівників, банківських груп” замінити словами “керівників, відповідальних осіб банківських груп”;

друге речення виключити;

г) частини шістнадцяту – вісімнадцяту виключити.

У зв'язку із цим частини дев'ятнадцяту – двадцять п'яту вважати відповідно частинами шістнадцятою – двадцять другою;

д) у частині шістнадцятій слово “може” замінити словами “має право”, а після слова “інших” доповнити словами “, у тому числі іноземних юридичних та фізичних осіб,”;

е) частину дев'ятнадцяту викласти в такій редакції:

“Національний банк України у межах безвізного нагляду має право:

письмово вимагати від банку копії документів, а також письмові пояснення з питань його діяльності;

уповноважувати службовця (службовців) Національного банку України на здійснення нагляду за діяльністю банку, про що повідомляє банк протягом двох робочих днів з дня визначення такого уповноваженого службовця (службовців)”;

є) після частини двадцятої доповнити двома новими частинами такого змісту:

“Уповноважений службовець Національного банку України має право:

вільного доступу у робочий час до всіх приміщень банку;

вільного доступу до інформації банку щодо його діяльності і щодо проведення ним будь-яких операцій, а також всіх документів банку, у тому числі тих, що містять інформацію з обмеженим доступом, як у паперовій, так і в електронній формі;

вільного доступу до систем автоматизації банківських операцій;

виготовляти та вилучати (виносити за межі банку) копії документів, у тому числі копії документів, що свідчать про порушення законодавства України, нормативно-правових актів Національного банку України;

бути присутнім на загальних зборах учасників банку, засіданнях ради, правління та комітетів банку.

Керівники банку зобов'язані забезпечити уповноваженому службовцю Національного банку України вільний доступ у робочий час до всіх приміщень банку, доступ у режимі перегляду до усіх інформаційних систем банку та консультаційну підтримку з питань функціонування таких систем, а також забезпечити надання інформації, документів та письмових пояснень з питань діяльності банку, в тому числі щодо проведення банком будь-яких операцій. Банк зобов'язаний завчасно (не пізніше ніж за один робочий день) інформувати уповноваженого службовця Національного банку України про проведення загальних зборів учасників банку, засідань ради, правління та комітетів банку з наданням інформації про питання, які плануються до розгляду, та створити умови для його участі у таких зборах/засіданнях”;

У зв'язку із цим частини двадцять першу – двадцять другу вважати відповідно частинами двадцять третьою – двадцять четвертою;

ж) друге речення частини двадцять третьої виключити;

51) у статті 68:

а) частину першу викласти в такій редакції:

“Банки зобов’язані вести бухгалтерський облік та складати фінансову звітність відповідно до Закону України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні” та міжнародних стандартів фінансової звітності”;

б) частину третю виключити;

52) у статті 69:

а) назву статті доповнити словами “, банківських груп”;

б) частини другу та третю викласти в такій редакції:

“Відповідальна особа банківської групи зобов’язана подавати Національному банку України консолідовану та субконсолідовану звітність, а також статистичну звітність.

Національний банк України встановлює для банків, банківських груп: перелік, форми звітності або вимоги до форм, періодичність та строки подання звітності, порядок подання та оприлюднення фінансової звітності (річної фінансової звітності, річної консолідованої фінансової звітності, проміжної фінансової звітності, консолідованої проміжної фінансової звітності), консолідованої та субконсолідованої звітності”;

в) частину шосту після слова “звітів” доповнити словами “, інших документів”, а після слів “участі в банку” доповнити словами “та ключових учасників у структурі власності банку”;

г) частину сьому–дев’яту виключити.

У зв’язку з цим частини десяту–тринадцяту вважати відповідно частинами сьомою–десятою;

г) частину сьому замінити двома частинами такого змісту:

“Банк зобов’язаний не пізніше 30 квітня наступного за звітним року оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом із аудиторським звітом, а також іншу інформацію в обсязі, визначеному Національним банком України, шляхом розміщення на власному веб-сайті та в інший спосіб у випадках, визначених законодавством України.

Національний банк України має право визначати перелік інших показників та іншої інформації щодо діяльності банку, які підлягають оприлюдненню”.

У зв’язку з цим, частини восьму–десяту вважати відповідно частинами дев’ятою–одинадцятою;

д) частину дев’яту після слова “оприлюднення” доповнити словами “та/або виявлення факту недостовірності фінансової звітності”, а слова у дужках “та/або

річну консолідовану фінансову звітність” замінити словами “, річну консолідовану фінансову звітність, проміжну фінансову звітність, консолідовану проміжну фінансову звітність”;

е) у частині одинадцятій слова “з урахуванням вимог частини дев’ятої цієї статті” замінити словами “шляхом розміщення на власному веб-сайті та в інший спосіб у випадках, визначених законодавством України”;

53) у статті 70:

а) у частині другій слово “розділу” виключити, а слова “в частині” замінити словами “до розділу”;

б) у частині п’ятій слова “аудиторських перевірок” замінити словами “щорічної перевірки”, а після слів “консолідованої фінансової звітності” доповнити словами “та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності”;

в) частину сьому викласти в такій редакції:

“Аудиторська фірма зобов’язана не пізніше наступного робочого дня після виявлення письмово повідомити Національний банк України про виявлені під час проведення аудиторської перевірки та/або надання інших аудиторських послуг, порушення банком банківського законодавства, суттєву загрозу або сумніви щодо можливості банку продовжувати діяльність на безперервній основі”;

54) у статті 71:

а) частину п’яту викласти в такій редакції:

“Керівники та працівники банку зобов’язані забезпечити безоплатне надання уповноваженим Національним банком України особам доступу в режимі перегляду до всіх інформаційних систем банку, необхідних для проведення перевірок, вибірки та вивантаження необхідної інформації для її подальшого аналізу, консультаційної підтримки з питань функціонування таких систем, а також інформації, документів та письмових пояснень з питань діяльності банку. Керівники банку зобов’язані забезпечити безоплатне надання уповноваженим Національним банком України особам інформації, копій документів, у тому числі тієї(тих), що зберігається(ються) в інформаційних системах банку, у порядку, встановленому Національним банком України”;

б) у частині сьомій слова “а також” виключити, а після слова “вилучати” доповнити словами “(виносити за межі банку) письмові пояснення, а також виготовляти та вилучати (виносити за межі банку) копії документів, у тому числі”;

55) частину другу статті 72 викласти в такій редакції:

“До осіб, які можуть бути об’єктом перевірки Національного банку України, належать власники істотної участі в банку, ключові учасники у структурі власності банку та учасники банківських груп, небанківських

фінансових груп, учасниками яких є банки, материнські компанії банків, юридичні особи, які мають спільного з банками контролера”;

56) після статті 72 доповнити назвою глави 14¹ в такій редакції:

“Глава 14¹. “ЗАХОДИ ВПЛИВУ”;

57) у статті 73:

а) у частині першій:

в абзаці першому слова та цифри “статті 66 цього Закону, або” замінити словами та цифрами “статей 66, 67 цього Закону,” а слово “яка” замінити словом “що”;

у першому реченні пункту 3 після слів “за якою банк” доповнити словами “чи визначена угодою особа”, а слова “зобов’язання та” замінити словами “зобов’язання та/або”;

пункти 5 та 6 виключити;

у пункті 9:

абзац четвертий виключити.

У зв’язку із цим абзаци п’ятий – дев’ятий вважати відповідно абзацами четвертим – восьмим;

у абзаці п’ятому слово та цифри “статті 34” замінити словом та цифрами “статей 34, 34¹”;

частину після пункту 10 доповнити новим пунктом 10¹ такого змісту:

“10¹) вимога до власника істотної участі в банку про відчуження акцій (паїв) банку”;

у пункті 11 слова “тимчасове, до усунення порушення,” виключити;

б) абзаци другий та третій частини п’ятої викласти в такій редакції:

“власнику прямої істотної участі в банку – щодо належних йому акцій (паїв) банку;

власнику опосередкованої істотної участі в банку – щодо акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого така особа володіє опосередкованою істотною участю в банку”;

в) після частини п’ятої доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“Тимчасова заборона права голосу передбачає заборону акціонеру (учаснику) банку голосувати на загальних зборах учасників банку та будь-яким чином брати участь в управлінні банком. У разі застосування тимчасової заборони права голосу Національний банк України визначає кількість акцій (паїв), права за якими обмежуються”;

У зв’язку із цим частини шоста – дванадцята вважати відповідно частинами сьомою – тринадцятою;

г) після частини сьомої доповнити двома новими частинами такого змісту:

“Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу визначає спосіб та строки усунення порушення. У разі не усунення порушення у визначені строки, Національний банк України має право вимагати відчуження відповідних акцій (паїв) банку.

Національний банк України у разі застосування тимчасової заборони права голосу та/або вимоги щодо відчуження акцій (паїв) банку може заборонити особі збільшувати участь в цьому банку”.

У зв’язку із цим частини восьму – тринадцяту вважати відповідно частинами десятою – п’ятнадцятою;

г) частину десяту викласти в такій редакції:

“У разі застосування тимчасової заборони права голосу таке право голосу щодо відповідних акцій (паїв) банку, а також право брати участь в управлінні банком, переходять до довіреної особи, призначеної Національним банком України”;

д) частину одинадцяту замінити двома частинами такого змісту:

“Національний банк України не має права призначати довіреною особою службовця Національного банку України, особу, яка є пов’язаною особою з банком, для якого Національний банк України визначає довірену особу, або якщо не минуло три роки з дня звільнення особи з посади, у тому числі з посади у Національному банку України, та/або втрати нею відповідного статусу.

Довірена особа зобов’язана протягом усього часу, упродовж якого вона зберігає свій статус, відповідати вимогам, установленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України щодо бездоганної ділової репутації”.

У зв’язку із цим частини дванадцяту – п’ятнадцяту вважати відповідно частинами тринадцятою – шістнадцятою;

е) частину тринадцяту викласти в такій редакції:

“Довірена особа зобов’язана під час голосування на загальних зборах учасників або в межах іншої участі в управлінні банком діяти в інтересах кваліфікованого та зваженого управління банком, керуючись принципом забезпечення та захисту інтересів банку, його вкладників та інших кредиторів, і повідомляти Національний банк України про прийняті нею рішення/вчинені дії в день їх прийняття/вчинення”;

є) частину чотирнадцяту замінити шістьма новими частинами такого змісту:

“Національний банк України має право надавати довірній особі завдання щодо голосування на загальних зборах учасників банку, а саме перелік питань порядку денного загальних зборів із зазначенням того, як і за яке (проти якого) рішення потрібно проголосувати, та вказівки щодо участі в управлінні банком. Довірена особа під час голосування на загальних зборах та участі в управлінні банком повинна діяти саме так, як передбачено відповідними завданнями та

вказівками (у разі їх отримання від Національного банку України). Дії довіреної особи, вчинені усупереч наданим Національним банком України завданням щодо голосування на загальних зборах учасників банку та вказівкам щодо участі в управлінні банком, не мають юридичної сили.

Національний банк України надсилає копію прийнятого рішення про тимчасову заборону/відновлення права голосу депозитарній установі, яка обслуговує рахунок у цінних паперах відповідного акціонера, не пізніше наступного робочого дня з дня прийняття такого рішення.

Вимога до власника істотної участі в банку щодо відчуження акцій (паїв) банку реалізується шляхом:

щодо власника прямої істотної участі у банку – відчуження належних власнику істотної участі акцій (паїв) банку;

щодо власника опосередкованої істотної участі у банку – відчуження акцій (паїв), які належать акціонеру (учаснику) банку, через якого особа набула або збільшила істотну участь у банку, або частки у статутному капіталі (пакету акцій) юридичної особи, через яку така особа набула або збільшила істотну участь у банку.

Продаж акцій (паїв) банку на вимогу Національного банку України потребує отримання особою, яка має намір набути істотної участі у банку або збільшити її до рівнів, визначених у частині першій статті 34 цього Закону, погодження Національного банку України на набуття або збільшення істотної участі в банку, а у визначених законом випадках – дозволу Антимонопольного комітету України на концентрацію.

У разі невиконання власником істотної участі у банку у визначений Національним банком України строк вимоги щодо відчуження акцій (паїв) банку, Національний банк України звертається до суду з позовом про примусове відчуження акцій (паїв) банку.

Особу, яку рішенням Національного банку України було відсторонено від посади або якій тимчасово заборонено право голосу, може бути поновлено на посаді або відновлено право голосу лише на підставі рішення Національного банку України”;

У зв’язку із цим частини п’ятнадцяту – шістнадцяту вважати відповідно частинами двадцятою – двадцять першою;

ж) у частині двадцятій:

в абзаці першому слова “банківською групою,” виключити, а після слова “вкладників” доповнити словами “та інших кредиторів”;

в абзаці другому слова “підвищених економічних нормативів,” виключити, а також доповнити словами “та/або діяльності”;

58) у статті 74:

а) частину першу доповнити словами “, чинними на момент прийняття рішення Національного банку України про застосування заходів впливу”;

б) у частині третій слова “до банків, філій іноземних банків, фізичних осіб” виключити;

в) у частині п’ятій:

перше речення після слова “штрафу” доповнити словами та цифрами “за порушення законодавства, зазначеного у частині першій статті 73 цього Закону,”;

друге речення після слова “рішення” доповнити словами “у визначений Національним банком України строк”;

59) у статті 75:

а) пункт 1 частини першої викласти в такій редакції:

“1) банк протягом 30 календарних днів поспіль допустив порушення мінімального значення хоча б одного нормативу достатності капіталу, встановленого нормативно–правовими актами Національного банку України – два і більше разів”;

б) після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“Національний банк України має право не відносити банк до категорії проблемних у разі прийняття рішення, передбаченого частиною третьою статті 76 цього Закону”.

У зв’язку із цим частини третю – дев’яту вважати відповідно частинами четвертою – десятою;

в) частину четверту виключити;

У зв’язку з цим частини п’яту – десяту вважати відповідно частинами четвертою – дев’ятою;

г) у частині четвертій:

у першому реченні слова “та іноземній” виключити;

у другому реченні слово “консолідований” виключити, а після слова “рахунок” доповнити словами “та/або рахунок умовного зберігання (ескроу)”;

60) у статті 76:

а) пункт 2 частини першої викласти в такій редакції:

“2) зменшення значення хоча б одного нормативу достатності капіталу на 50 і більше відсотків від мінімального значення, встановленого законом та/або нормативно–правовими актами Національного банку України”;

б) після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

“Національний банк України має право прийняти рішення про віднесення банку до категорії неплатоспроможних у разі повторного виникнення підстав, через які банк було віднесено до категорії проблемних, і якщо такі підстави виникли протягом 60 днів з дня прийняття Національним банком України рішення про визнання діяльності банку, віднесеного до категорії проблемних, такою, що відповідає законодавству. Положення цієї частини не обмежують

право або обов'язок Національного банку України протягом такого строку прийняти рішення про віднесення банку до категорії проблемних або неплатоспроможних з інших підстав, встановлених статтями 75 та 76 цього Закону”.

У зв'язку із цим частини третю – восьму вважати відповідно частинами четвертою – дев'ятою;

в) частину дев'яту доповнити новим реченням такого змісту: “Національний банк України не здійснює перевірок цього банку з питань дотримання банком законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за період здійснення у банку тимчасової адміністрації”.

5. У Законі України “Про Національний банк України” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

1) у частині другій статті 5 слова “прогнозовані витрати, в тому числі амортизаційні відрахування, резерви під знецінення активів, інвестиції” замінити словами “витрати та інвестиції,”;

2) у частині першій статті 9:

у пункті 11 слова “звітність Національного банку, звіт” замінити словами “звітність Національного банку, річний звіт про управління Національного банку, звіт”, а слова “оприлюднює затверджену Радою Національного банку річну фінансову звітність Національного банку на сторінках офіційного Інтернет–представництва Національного банку” виключити;

пункт 20 виключити;

3) у статті 10:

у частині четвертій слова “є посадовою особою” замінити словами “, або є особою”, а слова “або надає послуги відповідно до цивільно–правового договору юридичній особі, яка надає фінансові послуги і знаходиться під наглядом Національного банку,” замінити словами “чи здійснює діяльність (виконує роботу) на громадських засадах у юридичній особі, яка надає фінансові послуги і знаходиться під наглядом Національного банку, або надає послуги відповідно до цивільно–правового договору цій юридичній особі,”;

речення друге частини тринадцятої замінити двома реченнями такого змісту: “Щомісячна винагорода члена Ради Національного банку становить 40 відсотків від максимального розміру посадового окладу члена Правління Національного банку. Виплата винагороди членам Ради Національного банку здійснюється щомісячно відповідно до встановленого Національним банком порядку”;

4) у статті 11:

частину другу викласти в такій редакції:

“Засідання Ради Національного банку проводяться з періодичністю, необхідною для забезпечення виконання Радою Національного банку повноважень, але не рідше одного разу на квартал”;

у частині сьомій слова “керівники центральних органів влади,” виключити;

5) у статті 13:

у частині другій цифру “, 20” виключити;

у частині четвертій слово “оперативну” виключити, а також доповнити словами “при виконанні ним функцій і повноважень, визначених законом”;

б) у частині шостій статті 13¹ слова “десяти разів на рік” замінити словами “одного разу на квартал”;

7) у частині першій статті 15:

пункт 1 доповнити двома новими абзацами такого змісту:

“про встановлення вимог щодо формування буферів капіталу та їх значень для банків, банківських груп та підгруп банківських груп;

про встановлення економічних нормативів для банківських груп та підгруп банківських груп”;

пункт 2 після слів “звітність Національного банку,” доповнити словами “річний звіт про управління Національного банку,”;

пункті 9 виключити;

8) у частині четвертій статті 17 цифри “11¹–13” замінити цифрами та словом “12 та 13”;

9) у частині першій статті 42:

у пункті 5 слова “рахунки банків–кореспондентів” замінити словами “кореспондентські рахунки банків”;

доповнити новим пунктом 5¹ такого змісту:

“5¹) веде рахунки умовного зберігання (ескроу) банків та інших своїх клієнтів”;

пункт 10 виключити;

10) частину шосту статті 52 виключити.

У зв'язку із цим частину сьому вважати відповідно частиною шостою;

11) третє речення частини другої статті 64¹ замінити двома новими реченнями такого змісту: “Національний банк забезпечує правовий захист членів Правління Національного банку, інших службовців Національного банку, членів Ради Національного банку, залучених експертів, у тому числі після їх звільнення з посади в Національному банку чи після припинення повноважень члена Ради Національного банку або припинення цивільно–правових відносин з Національним банком, у разі подання проти них позовів або їх участі в адміністративному чи кримінальному провадженні, що пов’язані із виконанням

ними своїх повноважень у Національному банку або наданням послуг Національному банку. Національний банк здійснює правовий захист зазначених у цій частині осіб, у тому числі шляхом забезпечення надання їм правової допомоги адвокатами та іншими фахівцями в галузі права”;

12) пункт 1 частини першої статті 68 викласти в такій редакції:

“1) публікує на сторінках офіційного Інтернет–представництва Національного банку:

до 30 квітня наступного за звітним року річну фінансову звітність Національного банку та річний звіт про управління Національного банку, затвержені Радою Національного банку;

до 30 числа другого місяця, наступного за звітним періодом, фінансову звітність Національного банку за результатами першого кварталу, першого півріччя, дев’яти місяців”.

6. Частину другу статті 6 **Закону України “Про депозитарну систему України” (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517 із наступними змінами)** після абзацу третього доповнити новим абзацом четвертим такого змісту:

“інформації, що подається Національним банком України, у разі встановлення ним факту вчинення нікчемного правочину або тимчасової заборони використання права голосу щодо відповідних акцій банку відповідно до Закону України “Про банки і банківську діяльність”.

У зв’язку з цим абзаци четвертий–дванадцятий вважати відповідно абзацами п’ятим–тринадцятим.

7. У частині першій статті 22¹ **Закону України “Про Антимонопольний комітет України” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472 із наступними змінами):**

слова “та банківську таємницю” виключити;

частину доповнити новим реченням такого змісту: “Інформація, що становить банківську таємницю, надається у порядку та обсязі, визначених Законом України “Про банки і банківську діяльність”.

8. У другому реченні пункту 5 частини першої статті 17 **Закону України “Про Національне антикорупційне бюро України” (Відомості Верховної Ради, 2014 р., № 47, ст. 2051 із наступними змінами)** слова “яка містить” замінити словами “що становить”, а слова “з урахуванням положень цього Закону” після слів “Законом України “Про банки і банківську діяльність” виключити.

9. Підпункт 4 пункту 2 розділу II “Прикінцеві та перехідні положення” **Закону України “Про внесення змін до Закону України “Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців” та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських**

формувань” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами) доповнити словами “, а також без урахування відомостей про наявність у такого банку заборгованості зі сплати податків і зборів та/або наявність у такого банку заборгованості зі сплати єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування”.

10. У Законі України “Про Рахункову палату” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360 із наступними змінами):

1) в абзаці тринадцятому пункту 1 частини першої статті 7 слова “доходів та” замінити словом “адміністративних”;

2) у частині другій статті 12 слова “доходів і” замінити словом “адміністративних”.

11. У Законі України “Про систему гарантування вкладів фізичних осіб” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564 із наступними змінами):

1) статтю 18 доповнити новою частиною шостою такого змісту:

“6. Фонд, у встановленому ним порядку, розміщує на своєму офіційному веб-сайті та на веб-сайті банку, що знаходиться в стадії ліквідації, відомості про боржників, які прострочили виконання зобов’язань (за основною сумою та відсотками) перед цим банком, а також вимоги банку до таких боржників. Опублікування таких відомостей не потребує отримання на це згоди боржника – фізичної особи”;

2) у частині другій статті 46:

у реченні першому пункту 1 слово у дужках “спостережної” замінити словом “наглядової”, а слова “(ради директорів)” виключити;

підпункт 5 викласти в такій редакції:

“5) відомості про фінансовий стан банку, боржників, які прострочили виконання зобов’язань (за основною сумою та відсотками) перед банком, а також вимоги банку до таких боржників перестають бути конфіденційними чи становити банківську таємницю”;

3) у частині першій статті 52:

а) у підпункті 7 слова “особами банку” замінити словами “з банком особами”;

б) доповнити новим пунктом 11 такого змісту:

“11) вимоги за інструментами з умовами списання/конверсії”.

12. Пункт 2² частини першої статті 7 Закону України “Про Державне бюро розслідувань” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55 із наступними змінами) доповнити новим реченням такого змісту: “Отримання від банків інформації, яка становить банківську таємницю, здійснюється в порядку та обсязі, визначених Законом України “Про банки і банківську діяльність”.

13. У Законі України “Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

1) пункт 4 частини другої статті 5 доповнити словами “(за винятком рішень Національного банку України)”;

2) абзац другий частини третьої статті 9 доповнити новим реченням такого змісту: “Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням із Міністерством юстиції України”;

3) у статті 52:

частину третю доповнити новим абзацом такого змісту:

“Не підлягають арешту кошти банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках”;

після частини сьомої доповнити новою частиною восьмою такого змісту:

“8. Стягнення коштів з кореспондентських рахунків банку здійснюється у порядку, встановленому Національним банком України”;

14. У Законі України “Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами):

1) пункт 1 частини першої статті 10 доповнити словами “, а також інформацію, що становить банківську таємницю, в порядку та обсязі, визначених Законом України “Про банки і банківську діяльність”;

2) в абзаці другому підпункту 2 частини першої статті 20 слова “Майно або кошти банку” замінити словами “Майно банку (крім коштів банку, що знаходяться на його кореспондентських рахунках)”.

15. У пункті 18 розділу I Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з прийняттям законів України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” та “Про товарні біржі” розділу III Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення залучення інвестицій та запровадження нових фінансових інструментів”:

підпункти 3 та 4 виключити;

абзаци третій – п’ятий підпункту 7 виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 1, підпунктів “г” і “є”, абзаців четвертого та п’ятого підпункту “и” підпункту 2, підпунктів 4, 19, 21, 24, абзаців шостого та сьомого підпункту 26, підпунктів 30, 33, підпункту “а” підпункту 59, підпункту “а” підпункту 60 пункту 4 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три роки з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести до Закону України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30 із наступними змінами) такі зміни:

1) у статті 9:

а) у частині другій слова “фінансових установ” замінити словами “учасників банківської групи,”;

б) після частини третьої доповнити двома новими частинами такого змісту:

“Банківська група, підгрупи банківської групи учасники банківської групи зобов’язані дотримуватися вимог, установлених Національним банком України відповідно до цього Закону.

Національний банк України має право визначати умови, за яких на учасника банківської групи, підгрупи не поширюються вимоги, установлені Національним банком України відповідно до цього Закону, у тому числі щодо врахування звітності учасників банківської групи під час складання консолідованої/субконсолідованої звітності, ураховуючи, зокрема розмір активів учасників банківської групи, частку їх активів у консолідованих активах банківської групи, характер їх діяльності та взаємовідносин з іншими учасниками банківської групи”;

У зв’язку із цим частини четверту – двадцять п’яту вважати відповідно частинами шостою – двадцять сьомою;

в) частину шосту замінити двома частинами такого змісту:

“Національний банк України має право встановлювати вимоги до банківської групи та/або підгруп банківської групи на консолідованій та субконсолідованій основі щодо:

1) організації ефективної системи корпоративного управління;

2) організації комплексної, адекватної та ефективної системи внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит;

3) наявності облікових процедур, інформаційних систем, необхідних для забезпечення виконання вимог на консолідованій основі;

4) складання та порядку подання консолідованої та субконсолідованої звітності;

5) достатності регулятивного капіталу;

6) економічних нормативів;

7) лімітів та обмежень стосовно певних видів діяльності, у тому числі щодо діяльності на території інших держав;

8) порядку подання необхідної звітності та інформації;

9) розроблення планів забезпечення безперервної діяльності, фінансування в кризових ситуаціях, відновлення діяльності.

Національний банк України має право встановлювати для банківської групи та/або підгруп банківської групи коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку”.

У зв'язку із цим частини сьому – двадцять сьому вважати відповідно частинами восьмою – двадцять восьмою;

г) частину дев'яту замінити двома частинами такого змісту:

“Національний банк України у визначеному ним порядку має право ідентифікувати банківську групу, яка не була ідентифікована контролером банківської групи, або яка була ідентифікована ним не в повному складі, та прийняти рішення про визнання банківської групи або визнання зміни структури власності банківської групи.

Національний банк України має право вимагати від контролера банку, банківської групи, учасників банківської групи, інших юридичних та фізичних осіб подання інформації та копій документів, необхідних Національному банку України для ідентифікації банківської групи. Контролер банку, банківської групи, учасники банківської групи, інші юридичні та фізичні особи зобов'язані надати Національному банку України на його письмову вимогу та у встановлені ним строки відповідну інформацію та копії документів”.

У зв'язку із цим частини десяту – двадцять восьму вважати відповідно частинами одинадцятою – двадцять дев'ятою;

г) у частині тринадцятій слова “відповідальну особу банківської групи, яка спроможна” замінити словами “відповідальну особу банківської групи – банк, який спроможний”;

д) у частині чотирнадцятій слова “на підставі клопотання, яке має містити обґрунтування щодо визначення такої особи, та інших документів, визначених” замінити словами “у порядку, визначеному”;

е) після частини сімнадцятої доповнити новою частиною вісімнадцятою такого змісту:

“Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи інформацію, яка є необхідною для здійснення банківського нагляду на консолідованій основі, щодо учасників банківської групи. Відповідальна особа банківської групи зобов'язана надавати Національному банку України на його вимогу та у встановлені ним строки відповідну інформацію”.

У зв'язку із цим частини вісімнадцяту – двадцять дев'яту вважати відповідно частинами дев'ятнадцятою – тридцятою;

є) частину дев'ятнадцяту після слова “групою” доповнити словами “та підгрупами банківської групи”;

ж) у частині двадцятій слово “консолідовану” замінити словами “консолідовану/субконсолідовану”, а слова “учасників банківської групи” замінити словами “учасників банківської групи/підгруп банківської групи”;

з) у частинах двадцять другій, двадцять третій слово “консолідованого” виключити;

и) частину двадцять четверту викласти в такій редакції:

“Національний банк України за результатами оцінки банківської групи, проведеної ним під час нагляду на консолідованій основі в порядку та спосіб, визначених Національним банком України, має право:

встановлювати підвищені вимоги щодо достатності капіталу та значення економічних нормативів;

вимагати від відповідальної особи банківської групи, її керівників, контролера банківської групи вжиття заходів, спрямованих на усунення порушень банківського законодавства, виконання нормативно–правових актів Національного банку України, підтримання на достатньому рівні капіталу та ліквідності для покриття усіх суттєвих ризиків банківської групи та/або підгруп банківської групи, поліпшення якості корпоративного управління, у тому числі систем внутрішнього контролю та управління ризиками”;

і) частину двадцять п’яту доповнити словами “, а також за операціями між учасниками банківської групи та пов’язаними з ними особами”;

ї) частини двадцять шосту та двадцять сьому виключити.

У зв’язку із цим частини двадцять восьму – тридцяті вважати відповідно частинами двадцять шостою – двадцять восьмою;

й) у частині двадцять шостій :

у першому реченні слова “аудитором (аудиторською фірмою)” замінити словами “суб’єктом аудиторської діяльності”;

друге речення викласти в такій редакції: “Відповідальна особа банківської групи зобов’язана забезпечити проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи аудиторською фірмою та подати результати такої перевірки до Національного банку України в установленому ним порядку”;

к) після частини двадцять шостої доповнити двома новими частинами такого змісту:

“Національний банк України має право вимагати від відповідальної особи банківської групи розширення предмета аудиторської перевірки в порядку та обсягах, визначених нормативно–правовими актами Національного банку України.

Відповідальна особа банківської групи має право укладати договори на проведення щорічної аудиторської перевірки річної консолідованої фінансової звітності банківської групи з тією самою аудиторською фірмою не більше ніж сім років поспіль”.

У зв’язку із цим частини двадцять сьому – двадцять восьму вважати відповідно частинами двадцять дев’ятою – тридцятію ;

л) частину двадцять дев'яту викласти в такій редакції:

“Аудитор (аудиторська фірма), що здійснює аудиторську перевірку річної фінансової звітності учасника банківської групи, річної консолідованої фінансової звітності банківської групи та/або надає інші аудиторські послуги, зобов'язаний (зобов'язана) письмово повідомити Національний банк України про виявлені під час проведення аудиторської перевірки та/або надання інших аудиторських послуг порушення банківського законодавства, а також про будь-які події чи факти, які можуть суттєво загрожувати безпеці та надійності учасника групи або всієї банківської групи, сумніви щодо їх можливості продовжувати діяльність на безперервній основі не пізніше наступного дня після їх виявлення”;

м) частину тридцяту після слова “зобов'язаний” доповнити словом “(зобов'язана)”, а після слова “консолідованої” доповнити словом “фінансової”;

2) статтю 30 після частини четвертої доповнити новою частиною п'ятою такого змісту:

“Національний банк України має право встановлювати вимоги до джерел формування складових регулятивного капіталу”;

У зв'язку із цим частину п'яту вважати відповідно частиною шостою;

3) у статті 35:

а) назву статті викласти в такій редакції:

“Стаття 35. Достатність капіталу”;

б) частину першу викласти в такій редакції:

“Банк та кожний власник істотної участі зобов'язані на постійній основі підтримувати рівень капіталу, достатній для одночасного дотримання:

1) нормативних значень нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності основного капіталу, встановлених Національним банком України;

2) підвищених значень нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та нормативу достатності основного капіталу, встановлених Національним банком України згідно з частиною десятою статті 67 цього Закону;

3) комбінованого буферу капіталу”;

в) частини другу та третю виключити.

У зв'язку із цим частини четверту – сьому вважати відповідно частинами другою – п'ятою;

г) у частині другій слова “, коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів та коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до зобов'язань банку” виключити;

г) частини третю – п'яту замінити чотирма частинами такого змісту:

“Національний банк України має право встановлювати коефіцієнт левериджу, визначати його значення та порядок розрахунку.

Банк зобов’язаний на постійній основі дотримуватися встановленого Національним банком України коефіцієнта левериджу.

Банку забороняється виплачувати дивіденди, розподіляти прибуток у будь-якій формі, якщо така виплата чи розподіл призведуть до недотримання рівня капіталу, необхідного для забезпечення вимог, установлених цією статтею.

Банку забороняється виплачувати дивіденди за простими акціями у разі наявності непокритих збитків минулих років”;

4) у статті 39:

а) після частини третьої доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

“Член ради банку не може бути керівником, посадовою особою та/або членом ради чи іншого органу управління, працівником іншого банку, зареєстрованого в Україні, крім випадків передбачених законодавством України”.

У зв’язку із цим частини четверту – чотирнадцяту вважати відповідно частинами п’ятою – п’ятнадцятою;

б) у частині п’ятій слова “яких має бути не менше трьох осіб” замінити словами “незалежних директорів не може бути меншою ніж три особи”;

в) у частині шостій:

у першому реченні слово “директорів” замінити словами “членів наглядової ради”;

у третьому реченні слова “щодо їх незалежності” замінити словами “цього та інших законів України, а також нормативно–правових актів Національного банку України”;

г) частину сьому викласти в такій редакції:

“До виключної компетенції ради банку належать такі функції:

1) затвердження та контроль за реалізацією стратегії банку, бізнес-плану, планів відновлення діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, забезпечення безперервної діяльності банку;

2) забезпечення організації ефективного корпоративного управління відповідно до принципів (кодексу) корпоративного управління, затверджених загальними зборами учасників банку;

3) затвердження та контроль за виконанням бюджету банку, у тому числі фінансування підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс) та внутрішнього аудиту;

4) затвердження та контроль за реалізацією стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку;

5) забезпечення функціонування та контроль за ефективністю комплексної та адекватної системи внутрішнього контролю банку, у тому числі системи управління ризиками, внутрішнього аудиту;

6) затвердження та контроль за дотриманням стратегій та політик управління ризиками, декларації схильності до ризиків, переліку лімітів (обмежень) щодо ризиків банку;

7) затвердження та контроль за дотриманням кодексу поведінки (етики), політики виявлення, запобігання та управління конфліктами інтересів у банку;

8) запровадження та контроль за функціонуванням механізму конфіденційного повідомлення про неприйнятну поведінку в банку та реагування на такі повідомлення;

9) визначення джерел капіталізації та іншого фінансування банку;

10) визначення кредитної політики банку;

11) затвердження організаційної структури банку, а також структури підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту;

12) забезпечення відповідності вимогам законодавства обов'язків та повноважень ради та правління банку;

13) затвердження внутрішніх положень, що регламентують діяльність правління банку, комітетів ради, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, у тому числі порядок звітування раді банку;

14) призначення та припинення повноважень голови та членів правління банку, призначення та звільнення головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту;

15) здійснення контролю за діяльністю правління банку, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту та внесення рекомендацій щодо її вдосконалення;

16) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності правління банку в цілому та членів правління банку окремо, підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту, оцінки відповідності членів правління банку, головного ризик – менеджера, головного комплаєнс – менеджера, керівника підрозділу внутрішнього аудиту кваліфікаційним вимогам, оцінки відповідності колективної придатності правління банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності правління банку та підрозділів з управління ризиками, контролю за дотриманням норм (комплаєнс), внутрішнього аудиту за результатами такої оцінки;

17) визначення порядку роботи та планів підрозділу внутрішнього аудиту;

18) визначення аудиторської фірми для проведення зовнішнього аудиту, у тому числі для проведення щорічної аудиторської перевірки фінансової звітності, затвердження умов договору, що укладається з нею, встановлення розміру оплати послуг;

19) розгляд висновку зовнішнього аудиту банку та підготовка рекомендацій загальним зборам учасників банку для прийняття рішення щодо нього;

20) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України та іншими органами державної влади та управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю банку, підрозділом внутрішнього аудиту та аудиторською фірмою, за результатами проведення зовнішнього аудиту;

21) прийняття рішень щодо створення, реорганізації та ліквідації юридичних осіб, утворення філій і представництв банку на території інших держав, затвердження їх статутів і положень, а також щодо участі банку в юридичних особах, що становить 10 і більше відсотків їх статутного капіталу;

22) затвердження умов трудових договорів (контрактів), що укладаються з членами правління банку, керівником та працівниками підрозділу внутрішнього аудиту, головним ризик – менеджером, головним комплаєнс – менеджером, встановлення розміру їхньої винагороди;

23) контроль за своєчасністю надання (опублікування) банком достовірної інформації щодо його діяльності відповідно до законодавства України, у тому числі нормативно–правових актів Національного банку України;

24) затвердження та контроль за дотриманням порядку здійснення операцій із пов'язаними з банком особами, який, зокрема має містити вимоги щодо виявлення та контролю за операціями із пов'язаними з банком особами;

25) визначення політики винагороди в банку, вимоги до якої встановлюються Національним банком України, та забезпечення її перегляду щороку, а також здійснення контролю за її реалізацією;

26) здійснення щорічної оцінки ефективності діяльності ради банку в цілому та членів ради банку окремо, комітетів ради банку, оцінки відповідності колективної придатності ради банку розміру банку, складності, обсягам, видам, характеру здійснюваних банком операцій, організаційній структурі та профілю ризику банку, з урахуванням особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк, а також вжиття заходів з удосконалення механізмів діяльності ради банку за результатами такої оцінки;

27) здійснення інших повноважень, віднесених до компетенції наглядової ради законодавством про акціонерні товариства або статутом”;

г) після частини сьомої доповнити шістьма новими частинами такого змісту:

“Голова та члени ради банку під час виконання ними своїх функціональних обов’язків мають право на ознайомлення з документами та інформацією з питань діяльності банку, включаючи всі підрозділи банку незалежно від країни їх місцезнаходження, та афілійованих осіб банку, право на доступ до системи автоматизації банківських операцій та на отримання інформації від керівників і працівників банку з питань, що виникають під час виконання ними функціональних обов’язків.

Рада системно важливого банку зобов’язана утворити постійно діючі комітети:

комітет з питань аудиту (аудиторський комітет);

комітет з управління ризиками;

комітет з питань винагород.

Головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками та комітету з питань винагород системно важливого банку має бути призначений незалежний директор.

Рада системно важливого банку має право утворити інші комітети.

Рада банку, який не визначений Національним банком України системно важливим, має право утворити постійні чи тимчасові комітети. До складу комітетів з питань аудиту (аудиторського комітету) та з питань винагород (у разі їх створення), має входити хоча б один незалежний директор. Головою комітету з управління ризиками (у разі його створення) має бути призначений незалежний директор.

Голова ради банку не може бути головою комітету з питань аудиту (аудиторського комітету), комітету з управління ризиками”.

У зв’язку із цим частини восьму – п’ятнадцяту вважати відповідно частинами чотирнадцятою – двадцять першою;

д) частину чотирнадцяту після слова “зобов’язана” доповнити словами “у визначеному нею порядку”, а слова “заходів до” замінити словами “заходів щодо”;

е) частину п’ятнадцяту виключити;

У зв’язку із цим частини шістнадцяту – двадцять першу вважати відповідно частинами п’ятнадцятою – двадцятою;

є) частину вісімнадцяту після слів “на засіданні ради банку” доповнити словами “у тому числі щодо стану реалізації стратегії, бізнес-плану, стратегії та оперативного плану управління проблемними активами банку”;

ж) частину двадцяту виключити;

5) статтю 44 викласти в такій редакції:

“Стаття 44. Внутрішній контроль та управління ризиками

Банк створює комплексну, адекватну та ефективну систему внутрішнього контролю, що включає систему управління ризиками та внутрішній аудит, згідно з вимогами, установленими Національним банком України.

Система внутрішнього контролю банку має забезпечувати:

досягнення банком довгострокових цілей, зокрема, прибутковості його діяльності;

ведення банківської діяльності з урахуванням ризиків;

відповідність діяльності банку законодавству України та внутрішньобанківським документам;

достовірність фінансової, управлінської, статистичної звітності банку;

чіткий розподіл обов'язків, функцій та повноважень між радою та правлінням банку, а також між підрозділами банку.

Внутрішній контроль банку здійснюється його підрозділами на трьох рівнях:

бізнес-підрозділи та підрозділи підтримки діяльності банку – перший рівень;

підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) – другий рівень;

підрозділ внутрішнього аудиту – третій рівень.

Система управління ризиками банку має забезпечувати виявлення, вимірювання, моніторинг, контроль, звітування та пом'якшення всіх суттєвих ризиків діяльності банку з урахуванням розміру банку, складності, обсягів, видів, характеру здійснюваних банком операцій, організаційної структури та профілю ризику банку, особливостей діяльності банку як системно важливого (за наявності такого статусу) та/або діяльності банківської групи, до складу якої входить банк.

Банк зобов'язаний згідно з вимогами Національного банку України розробляти та подавати Національному банку України плани забезпечення безперервної діяльності банку, фінансування банку в кризових ситуаціях, відновлення діяльності банку.

Банк утворює постійно діючі підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) і забезпечує незалежне, об'єктивне та ефективно виконання цими підрозділами своїх обов'язків.

Підрозділ з управління ризиками та підрозділ контролю за дотриманням норм (комплаєнс) діють на підставі положень, що затверджуються радою банку і підпорядковуються головному ризик-менеджеру та головному комплаєнс-менеджеру відповідно. Головний ризик-менеджер та головний комплаєнс-менеджер підпорядковуються раді банку та звітують перед нею.

Вимоги до професійної придатності та ділової репутації головного ризик-менеджера та головного комплаєнс-менеджера встановлюються Національним

банком України. Головний ризик–менеджер та головний комплаєнс–менеджер вступають на посаду після їх погодження Національним банком України.

Банк має право покласти на головного комплаєнс–менеджера функції відповідального працівника банку за проведення фінансового моніторингу.

Національний банк України має право вимагати заміни головного ризик–менеджера та головного комплаєнс–менеджера якщо їх професійна придатність та/або ділова репутація не відповідають встановленим Національним банком України вимогам. Банк зобов’язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів щодо заміни такої особи.

Банк зобов’язаний погодити з Національним банком України рішення про звільнення головного ризик–менеджера та головного комплаєнс–менеджера, прийняте з інших підстав ніж власна ініціатива таких керівників”.

3. Законодавчі та інші нормативно–правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Банкам протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свою діяльність, документи та склад органів управління у відповідність до вимог цього Закону.

5. Банківська ліцензія у паперовій формі, що була видана до набрання чинності цим Законом, після набрання чинності цим Законом не використовується банком/філією іноземного банку для підтвердження права на здійснення банківської діяльності.

6. Установити, що положення статті 64¹ Закону України «Про Національний банк України» щодо правового захисту розповсюджуються на членів Правління Національного банку України, інших службовців Національного банку України, членів Ради Національного банку та залучених експертів, які були звільнені з посади в Національному банку або припинили повноваження члена Ради Національного банку або припинили цивільно-правові відносини з Національним банком України після дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розбудови інституційної спроможності Національного банку України» № 541-VIII від 18.06.2015.

7. Кабінету Міністрів України:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно–правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно–правових актів у відповідність із цим Законом.

8. Національному банку України:

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно–правові акти у відповідність із цим Законом.

9. Фонду гарантування вкладів фізичних осіб:
забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;
привести свої нормативно–правові акти у відповідність із цим Законом.

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ГЕТМАНЦЕВ ДАНИЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA1040000006743D0087F6A301

Дійсний до: 17.07.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 20д9/1-2020/208904 від 12.11.2020

260434